

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 688 · Any LVIII · Juny 2021

Presentació del 16è col·leccionable de Sió

**Joana d'Aragó, la filla urgellenca
del rei Ferran el Catòlic
i de Joana Nicolau**

De tu a tu amb Alícia Monterroso

**Entrevista a Anivid Pedrós,
una enginyera espacial
agramuntina**

PORTADA:

En la portada d'aquest mes podem veure en primer terme les flors d'un camp de cebes amb una abella pol·linitzant-les. Com ja hem comentat altres vegades, són nous cultius que es poden conrear gràcies a l'aigua del canal Segarra-Garrigues. Al fons, una mica difuminat, hi ha el "silo" on molts pagesos agramuntins i de la comarca hi portaran el cereal dels seus camps de secà que en aquests moments estan recol·lectant.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Presentació col·leccionable 5
- Cicle (Inter) Brots: Ramon i Mag Lari..... 6
- Campanya Canvia el xip, recicla'ls..... 6
- Confirmacions..... 7
- Col·laboració entre la IGP i l'Institut 7
- Atrapacontes 8
- Dia Mundial del Medi Ambient..... 8
- Fundació Privada Guillem Viladot..... 9
- Tertúlia amb Teresa Roig 10
- Bernat Solé nou delegat de la Generalitat a Lleida 10
- Millora del carrer Major de Butsènit..... 11
- Lo Carreró de Montgai..... 11

Biblioteca Municipal 12

Instagram 13

DE TU A TU

Alicia Monterroso Bastús

- Quan viure vol dir prendre partit..... 15

ENTITATS

- Aula d'Extensió Universitària..... 18
- La Coral 20
- Joventuts d'Esquerra Republicana..... 22
- Associació Contra el Càncer 23

OPINIÓ

La botera

- El parany dels trilers..... 25

Escudella barrejada

- Les rates 27

Els lectors escriuen

- Primera teràpia gènica aplicada a Espanya..... 29

ESPECIAL SANT JORDI

- XLIV Certamen Literari de Sant Jordi 30

ENTREVISTA

Anivid Pedrós Faura

- Una enginyera aeroespacial agramuntina 35

CULTURA

Joana d'Aragó

- Joana d'Aragó (c. 1469-1510), la filla urgellenca del rei Ferran el Catòlic i de Joana Nicolau 40

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Prismàtics 45

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Activitats de primavera 47
- Llengües i cultures a l'escola 48
- L'Era s'omple de primavera 49

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 51
- CHA: Secció Motards 52
- Futbol Sala 53
- Bàsquet Agramunt Club 54
- Escatxics..... 56

GRUPS POLÍTIQS MUNICIPALS

- Nou govern, nova etapa de mobilitat, gresca, dinamisme i música al carrer.... 59
- Aigua de boca de qualitat 61

L'AJUNTAMENT INFORMA 62

ALMANAC 65

LLEURE

- Amenitats..... 67

L'OBJECTIU DEL ROBERT 69

LA CALAISERA 69

L'ÀLBUM 71

sumari

5

Presentació a l'Espai Cívic del darrer col·leccionable de *Sió Postals d'Agramunt*, amb l'assistència d'una cinquantena de persones. Es tracta del 16è col·leccionable de la revista.

Entrevista a la jove agramuntina Anivid Pedrós Faura, en la qual ens explica com ha fet cap a Boulder (Colorado) on cursa un doctorat en Enginyeria Aeroespacial.

35 a 39

Amnistia

La nostra publicació fa mesos que llueix un llaç groc a la portada. És un símbol per reivindicar la llibertat dels presos polítics catalans que fa anys que la justícia espanyola, esbiaixada i parcial, ha condemnat a presó. Una justícia que topa frontalment amb altres instàncies i justícies europees que no veuen amb els mateixos paràmetres l'actuació dels condemnats per sedició a ran del referèndum de l'1 d'octubre de 2017.

Aquests dies, després de més de tres anys i mig de presó, el Govern de Madrid i una colla de polítics estan parlant d'indultar els presos polítics catalans, mentre que la caverna mediàtica i els partits de la dreta (amb l'afegit d'una part de socialistes de la vella escola) recullen firmes i reivindiquen que no es concedeixi cap indult perquè el que van fer els polítics catalans no és comparable al que van fer Tejero, Milans del Bosc, Vera, Barrionuevo i altres que van rebre mesures de gràcia per l'estil. Aquests apliquen la màxima que "a

l'enemic ni aigua", perquè per a ells haver plantejat la possibilitat de separar-nos d'Espanya mitjançant les urnes és un fet més greu que haver portat a terme un cop d'estat entrant a trets a les Corts espanyoles o haver practicat el terrorisme d'estat assassinant els dissidents i enterrant-los en calç viva.

Creiem que l'indult (que a més anuncia que pot ser parcial i retroactiu) és una estafa que només afecta uns pocs polítics. Una estafa que arriba tard i malament. És veritat que tots volem els presos polítics en llibertat, però no a qualsevol preu. A més no podem descuidar-nos dels exiliats i tampoc oblidem els més de tres mil catalans perseguits judicialment per la inhumana repressió espanyolista. La cacera de bruixes, que va desencadenar la justícia hispana i que encara dura i dura, és molt forta i persistent amb condemnes de presó, multes milionàries i múltiples causes obertes. A Agramunt i la Ribera del Sió tenim una colla de persones encausades per un tall a la Jonquera

que han hagut d'anar a declarar al jutjat de Figueres; el judici encara està en procés, però vistes les intencions de la justícia espanyola hom tem que se'ls pugui imposar unes multes considerables, de manera que els encausats s'hi juguen la seva economia familiar. I com aquests casos n'hi ha més fins a depassar els tres milers.

Si solament s'apliquen indults a nou persones i la resta continua patint la repressió per part de la justícia espanyola, podem treure el llaç groc de la nostra portada? Podrem deixar de demanar, ni que sigui simbòlicament, llibertat i justícia de veritat per a tothom?

Si no s'aplica una amnistia –de la qual el mateix PSOE es nega a parlar– a tota la causa independentista que posi els comptadors a zero, serà molt difícil fer com si no hagués passat res i deixar de reivindicar llibertat per a tots: els presos polítics, els exiliats i els tres mil encausats.

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 45 € - Número solt: 4,20 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

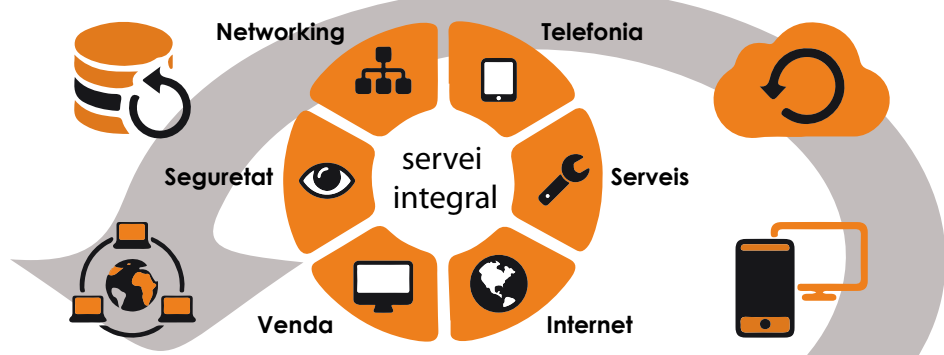

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

Presentació col·leccionable

JOSEP ROVIRA

El divendres 18 de juny va tenir lloc a l'Espai Cívic la presentació del 16è col·leccionable de SIÓ en forma de llibre, *Postals d'Agramunt*, elaborat per Joan Puig i Virgínia Costafreda. El col·leccionable es va publicar a la revista entre els mesos d'octubre de 2019 i novembre de 2020. L'acte va comptar amb la presència de l'alcaldessa, Sílvia Fernández, i un dels autors, Joan Puig. Virgínia Costafreda no va poder assistir-hi degut a un desafortunat accident domèstic, que no va tenir greus conseqüències.

Sílvia Fernández, va destacar que

aquest llibre “no només ens transporta a la història d'Agramunt més recent, sinó que també ens ajuda a mantenir vius molts dels indrets de la nostra vila i també moltes persones que n'hem format part i que fan que avui siguem el que som”. També va afirmar que “des de l'Ajuntament continuarem recolzant iniciatives com aquestes perquè, *Postals d'Agramunt* juntament amb els altres col·leccionables, són una peça important en la història d'Agramunt gràcies a totes les persones que hi han anat contribuint dia rere dia”.

Per la seva part Joan Puig va ressaltar

que al llibre no hi surten totes les postals, sinó solament les que s'han pogut localitzar mitjançant amics, col·leccionistes particulars, buscant per internet, en arxius, etc. Va explicar que el llibre té una projecció bàsicament històrica: “Hem volgut arribar fins a les últimes postals que s'han fet, però sobretot tenir-les des del començament, algunes de difícil trobar”. *Postals d'Agramunt* és la història de les postals, però també una mica la història d'Agramunt, perquè mirant totes aquestes postals, sobretot de carrers i espais emblemàtics, com són la plaça de l'Església, l'església, el carrer Sió, les places del Mercat i del Mercadal, els ponts, els safareigs, entre altres, fetes en diferents èpoques podem veure els continus canvis que ha tingut la vila.

Per altra banda, “una altra de les feines que hem fet és pràcticament datar les fotografies de quan són. Amb algunes és més fàcil, amb d'altres a partir de detalls o a partir de la data del segell de correus, si la postal era circulada”, va destacar Puig.

La presentació del llibre va anar acompanyada d'una exposició de postals i fotografies i altres documents relacionats amb Agramunt del col·leccionista local Antoni Huguet.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Una escena de l'obra teatral Ramon i, a la dreta, el Mag Lari en un moment de la seva actuació.

Cicle (Inter) Brots: Ramon i Mag Lari

El divendres 21 de maig es va realitzar al Casal Agramuntí el tercer espectacle programat dins el cicle d'arts escèniques i musicals (Inter) Brots, l'obra de teatre *Ramon*, de la Companyia Eòlia.

L'obra, interpretada per Francesc Ferrer, és un monòleg que reflexiona sobre la por al compromís i la impossibilitat d'aturar el pas del temps.

El Ramon ha trencat amb

la seva parella perquè no vol tenir fills ni haver de cuidar ningú, però, quan torna a casa dels seus pares i s'installa a la seva habitació d'adolescent, es troba que la seva mare està perdent la memòria i necessita que la cuidin.

Ramon és el viatge d'un etern adolescent, que quan fa els quaranta, no li queda més remei que madurar i enfrontar-se a la vida adulta.

L'espectacle *Ramon* va obtenir el Premi de la Crítica

2019 al millor text teatral.

La programació del cicle d'arts escèniques i musicals va continuar el dissabte 5 de juny amb un altre espectacle al Casal, *Una nit amb el Mag Lari*. El públic assistent va omplir les dues funcions que es van fer a les 18 i 21h. L'espectacle combinava trucs de desaparicions amb números tradicionals. En tot moment el mag va interactuar amb el públic desplaçant-se diverses vegades per la platea.

Després de més de 25 anys fent funcions per tot arreu, el Mag Lari celebra amb el seu espectacle *Una nit amb el Mag Lari* aquest quart de segle damunt dels escenaris, il·lusionant i fent riure al públic.

Campanya Canvia el xip, recicla'ls

La Biblioteca Municipal Guillem Viladot es va sumar a la campanya *Canvia el xip, recicla'ls* promoguda pels departaments de Territori i Sostenibilitat i el de Cultura de la Generalitat per fomen-

Mitjançant la màgia, un conte i un taller, els petits descobriren la importància de reciclar i cuidar el planeta.

FONT: BIBLIOTECA

JOAN PUJAN

Grup de joves que van rebre la Confirmació.

tar la recollida selectiva i el reciclatge d'aparells elèctrics i electrònics a través de les biblioteques públiques de Catalunya.

L'objectiu de la campanya és intensificar la implicació de la ciutadania en la reducció de residus i en el canvi de sistema cap a una economia circular, que prioritzi el reaprofitament i valorització dels residus com a productes nous.

Exposició itinerant sobre com gestionar el reciclatge dels aparells elèctrics i electrònics que ja no fem servir.

FONT: BIBLIOTECA

Del 25 al 31 de maig es va poder veure una exposició itinerant amb plafons explicatius sobre el reciclatge dels residus d'aparells elèctrics i electrònics, una exposició interactiva per ajudar a conscienciar de la importància i necessitat de recollida d'aquests residus i com gestionar-los quan s'acaba la seva vida útil. També s'instal·là un contenidor de cartró on poder dipositar petits aparells electrònics i elèctrics, com ara telèfons, màquines d'afaitar, planxes o ràdios que ja no funcionen.

Per altra banda, el dissabte 29 va acollir una sessió de contacontes i màgia i un taller de reciclatge, destinat a infants de 4 a 10 anys, durant el qual dos personatges van explicar als nens la necessitat de reciclar i reaprofitar els aparells per tal de contribuir a la sostenibilitat del planeta.

Confirmacions

El diumenge 30 de maig, a la missa de 12, l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, va impartir el sagrament de la Confirmació als següents joves: Ariadna Areny, Maria Bonet, Marc Catalan, Carlota Cubero, Nil Cubero, Aleix Díaz, Martí Ferrer, Joan Ferrer, Rita Ferrer, Júlia Martínez, Eric Matamoros, Nil Muixí, Jordi París, Paula Salat, Eloi Solanes, Aitana Vidal i Albert Vila.

L'eucaristia va ser solemnitzada pel Cor Parroquial i hi participaren també el rector de la Parròquia, Mn. Jaume Mayoral, Mn. David Codina i el Gmà. Franciscà de Creu Blanca Joaquim Cifuentes.

Col·laboració entre la IGP i l'Institut

La Comissió Rectora del Consell Regulador de la Indicació Geogràfica Protegida ▶

Cartell anunciant el conveni de col·laboració entre la IGP "Torró d'Agramunt" i l'Institut "Ribera del Sió".

"Torró d'Agramunt", el divendres 28 de maig va aprovar un Conveni de col·laboració entre el Consell Regulador de la IGP "Torró d'Agramunt" i l'Institut "Ribera del Sió" d'Agramunt, per a difondre el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de Forneria, Pastisseria i Confiteria, amb l'especificació curricular

Nova sessió de l'Atrapacontes pel Facebook de l'Ajuntament.

d'un mòdul nou, anomenat IGP "Torró d'Agramunt" de 33 hores lectives. Així mateix, varen assumir el compromís de difondre i promocionar el segell de qualitat "IGP Torró d'Agramunt", mitjançant les seves xarxes socials.

Atrapacontes

El dissabte 5 de juny la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va oferir una nova sessió de l'Atrapacontes en format virtual. El conte proposat va ser *Cua de sirena*.

Cua de sirena és un curtmetratge d'animació stop-motion (8 min.) que trenca amb el binarisme de gènere i que pretén sensibilitzar entorn els estereotips de gènere i la diversitat, així com fomentar el lliure desenvolupament de la identitat i de l'expressió del gènere dels infants i joves. Es basa en el conte de l'Alba Barbé i de la Sara Carro d'edicions Bellaterra publicat el 2016. És obert a les xarxes i s'ha treballat amb música, però sense text perquè pugui circular per tot el món.

Dia Mundial del Medi Ambient

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, l'Ajuntament i CASSA, l'empresa concessionària de l'aigua al municipi, van organitzar el dissabte 5 de juny una visita guiada a les instal·lacions de la nova planta potabilitzadora d'aigua. Durant la visita, responsables de CASSA, van explicar en detall la seva activitat anual i mostraren els resultats de l'enquesta de satisfacció que ha fet als clients d'Agramunt.

Es va anar a la planta potabilitzadora caminant. El punt de sortida va ser els safareigs. Abans de començar, una tècnica de Turisme va explicar els orígens dels safareigs i després es va anar a veure on estava ubicada l'antiga potabilitzadora. En arribar a les noves instal·lacions, els responsables de CASSA van oferir a tots els assistents de tastar l'aigua que surt de la potabilitzadora.

Abans de començar la visita guiada a la planta potabilitzadora, hi va haver parlaments. L'alcaldesa, Sílvia Fernández, va destacar que "l'aigua del municipi té un gran recorregut històric i hem cregut oportú de fer aquesta visita guiada a la nova potabilitzadora per tal de posar en valor aquest servei tan bàsic i essencial com és l'aigua". Així mateix va convidar a tots els assistents a "veure aigua de l'aixeta perquè és bona i de qualitat i perquè aquesta acció ens ajudarà a ser més sostenibles i a respectar el medi ambient".

A continuació el director de Clients i Pacte Social del Grup CASSA, Josep Escartín, va presentar els resultats de l'enquesta de satisfacció dels clients. Va destacar que la satisfacció global és d'un 8,16. Va explicar que els clients valoren, per sobre el 8, aspectes com la pressió i qualitat de l'aigua, la resolució d'averies o l'atenció presencial i telefònica. Per contra hi ha aspectes a millorar com les incidències en la facturació.

Finalment el director general de CASSA, Xavier Cabanillas, va destacar que "tant l'Ajuntament com CASSA te-

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

D'esquerra a dreta i de dalt a baix:

Rosa Mari Sera, tècnica de Turisme, va explicar els orígens dels safareigs municipals.

El director de Clients i Pacte Social del Grup CASSA, Josep Escartín, donant detalls de l'enquesta de satisfacció dels clients d'Agramunt.

Visita guiada a la potabilitzadora.

Alguns dels visitants observant l'embassament d'aigua des d'on la capta la planta potabilitzadora.

nim dintre el full de ruta que el servei de l'aigua, més enllà de ser un servei de prestació tècnica que garanteixi que quan obrim l'aixeta surti aigua potable i de qualitat, serveixi per garantir un impacte positiu sobre el ciutadà i també sobre el medi ambient, perquè la millora de la qualitat de l'aigua, ajuda a tenir un impacte positiu sobre el medi ambient, ja que deixant de fer ús de l'aigua embotellada reduïm el consum de plàstics".

Seguidament es va fer la visita guiada a les instal·lacions de la nova potabilitzadora i a l'embassament d'on capten l'aigua.

Fundació Privada Guillem Viladot

El dijous 10 de juny la Fundació Privada Guillem Viladot va realitzar a la plaça del Pare Gras, davant de Lo Pardal, la presentació del catàleg de l'exposició *Poesia Concreta*. Joan Brossa, Josep Iglesias del Marquet, Guillem Viladot. *Petite Galerie. Lleida, 1971*. Aquesta publicació, a cura de Manuel Guerrero, Pau Minguet i Jesús Navarro, documenta totes les obres incloses en la mostra. A la vegada, i mitjançant articles de diferents experts, constitueix l'estudi més complet i extens sobre aquella exposició histò-

rica i sobre l'obra experimental dels tres poetes més significatius de la poesia visual catalana que reprèn l'esperit d'investigació i transgressió de l'avantguarda literària i artística.

La publicació és una coedició entre Fundació Joan Brossa i Institut d'Estudis Ilerdencs (Diputació de Lleida).

L'acte de presentació va comptar amb la presència dels comissaris de l'exposició Manuel Guerrero, Pau Minguet i Jesús Navarro i de l'actuació de l'agramuntina Dolors Ricart que va musicar i interpretar una obra de cada artista.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

En la presentació del catàleg de *Poesia concreta* intervingueren Pau Minguet, Manuel Guerrero i Jesús Navarro. Dolors Ricart va musicar i interpretar una peça de cada artista.

A baix a la dreta, relleu en el càrrec de delegat de la Generalitat a Lleida entre Bernat Solé i Ramon Farré.

Teresa Roig va parlar del llibre *Pa amb xocolata*.

Aquest projecte de recuperació i reivindicació del que va ser la primera exposició de poesia experimental a Catalunya es va poder veure a Agramunt (Lo Pardal), Lleida (Museu d'Art Jaume Morera) i fins al 18 de juliol encara es pot veure a la Fundació Joan Brossa de Barcelona.

Tertúlia amb Teresa Roig

El dissabte 12 de juny la

Biblioteca Municipal Guillem Viladot va organitzar una tertúlia amb l'escriptora Teresa Roig, oberta al públic en general, per parlar del llibre *Pa amb xocolata*.

Pa amb xocolata (Alisis, 2008) és una gran història d'amor, intriga, amistat i coratge. La crònica d'una família catalana durant la Guerra Civil espanyola ambientada a l'Agramunt de 1936.

Bernat Solé nou delegat de la Generalitat a Lleida

Bernat Solé ha estat nomenat nou delegat territorial del Govern de la Generalitat a Lleida. El dimecres 16 de juny, es va formalitzar el relleu amb el seu predecessor en el càrrec, Ramon Farré.

En el decurs de la trobada el nou delegat i el delegat sortint van tractar dels diversos

JOAN PUJAN

FONT: ACN

FONT: AJUNTAMENT DE MONTGAI

Arranjament del carrer Major de Butsènit.

Posada en funcionament de l'Hotel d'insectes, iniciativa de l'Associació Lo Veïnat vinculada a Lo Carreró de Montgai.

assumptes institucionals en què treballa la Delegació. Entre les qüestions abordades, destaquen els eixos fonamen-

tals de la campanya de la fruita en context de pandèmia d'enguany, així com l'actual situació epidemiològica i assistencial a la Regió Sanitària de Lleida derivada del coronavirus.

Bernat Solé va reconèixer i agrair la "bona feina" feta pel delegat sortint i va posar de manifest la "necessitat d'una reactivació econòmica i social del país, que necessàriament s'ha de plantejar en clau territorial".

Recordem que Bernat Solé va presentar un recurs a la sentència d'inhabilitació dictada pel TSJC per la seva participació al referèndum de l'1-O. Per tant assumeix el càrrec sense saber quan aquesta sentència serà ferma.

Amb aquesta nominació continua amb la seva carrera política, després de ser alcalde de la vila, diputat al Parla-

ment de Catalunya i, darrerament, conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència.

Millora del carrer Major de Butsènit

La Diputació de Lleida, està executant l'obra de renovació del ferm del carrer Major de Butsènit, població que pertany al municipi de Montgai a la comarca de la Noguera.

Aquesta obra està inclosa al FEDER de la Noguera Baixa en el programa Paisatges de Ponent per la protecció, desenvolupament i promoció de les àrees naturals en particular les d'interès turístic.

El tram que s'està executant és des del portal d'entrada a l'antic nucli de Butsènit, on hi ha el relleu renaixentistes recentment recuperats, fins a la plaça de l'Església, on podem trobar al terra Les Sitges incloses com a BICL i l'interior de l'església les pintures murals barroques de gran valor cultural.

L'execució de les obres serà de 15 dies amb un cost total de 6.767,53€ i consisteix en aixecar l'antic formigó i substituir-lo per un de nou amb imitació de llambordes al ser un carrer pràcticament de vianants. L'empresa Construccions Espejo de la Sentiu de Sió és la responsable de l'execució de l'obra.

Lo Carreró de Montgai

L'espai socio-cultural Lo Carreró de Montgai, després de la parada motivada per la pandèmia de la Covid-19, a partir d'aquest mes de juny ha tornat a programar activi-

FONT: AJUNTAMENT DE MONTGAI

◀ **Es va presentar el llibre de les Cabanes de Montgai i Butsènit on es recullen totes les construccions de pedra seca que tanta importància van tenir durant dècades en aquesta zona.**

tats diverses i de tota índole per tal de dinamitzar el nucli del poble.

El dilluns dia 2 es van ficar en funcionant l'Hotel d'insectes, iniciativa de l'Associació Lo Veïnat vinculada a Lo Carreró.

El dia 6 es va presentar el llibre de les Cabanes de Montgai i Butsènit on es recullen totes les construccions de pedra seca que tanta

importància van tenir durant dècades en aquesta zona i que durant la guerra civil espanyola van servir d'aixopluc de moltes famílies, ja que Montgai va ser bombardejat i va ser un lloc estratègic del pont de Balaguer.

També hi ha programades les següents activitats:

- Recital de poesia a Lo Carreró organitzat per Poetry Slam Lleida, que serà el 6è

slam de la temporada.

- Presentació del llibre "Batre Records", de l'escriptora i periodista lleidatana Anna Sàez.

La novetat gastronòmica d'enguany és l'obertura a Cal Trago dintre el conjunt de Lo Carreró, d'una creperia bretona "Ty Breizh", que oferirà productes bretons tots els cap de setmana des del divendres fins al diumenge. ■

Biblioteca Municipal Guillem Viladot

Per 4rt any el club de lectura de biblioteca ha estat convidat a assistir a la Fira d'Espectacles Literaris de Móra d'Ebre LITTERARUM que es va celebrar el 28, 29 i 30 de maig.

Aquest any, ens van donar dues opcions d'assistència, virtual o presencial.

Els que van optar per anar-hi, el dia 29, van poder assistir a quatre

espectacles:

• **El mèdiu** (teatre), de Josep Pedrals i Laura Pau (textos de Joan Perucho)

• **T'obro la meva veu sota els núvols** (dansa), de Tònia Passola, Marta Pérez, Aida González i Valeria Feigan (textos de Felícia Fuster)

• **Collirem els estels** (música), de Patricia Caicedo i Manuel Ruiz (textos de Carles Duarte)

• **Poema inacabat** (teatre), de Produccions de Lo Nostro (text de Gabriel Ferrater)

I els que van optar per l'opció virtual el dia 28 van poder veure **Salpols amb poesia** (música), de Cris Juanico (Illes Balears) (textos de Vicent Andrés i Gumersind Riera) i el dia 29 **Poema inacabat**.

Tots els espectacles eren de molta qualitat. Esperem que l'any vinent la situació canviï i puguem tornar a organitzar la sortida i anar tots a veure els espectacles en viu.

■ REPRESA D'ACTIVITATS

El mes d'abril vam començar a reprendre algunes activitats: clubs, tertúlies, presentacions de llibres, conta contes,... Això sí, amb mascareta, distàncies, aforament limitat i cita prèvia.

A l'octubre ens agradaria continuar amb l'**Atrapacontes**. Animem les entitats i particulars a venir a explicar-nos un conte i així, a poc a poc, anem tornant a la normalitat.

BON ESTIU I BONES LECTURES!

Recull
d'imatges
seleccionades
entre les que
els nostres
lectors han
penjat a
Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio

@materesa7817

@robert.penella

@mdolors_grau

@montserrat_munt

@jofiguerati

@airun71

@solanees.photos

@tereanye

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Quan viure vol dir prendre partit

L'Alicia davant de l'ajuntament amb bona part de la colla que formaven *Agramunt Decideix*.

No vull lligar-me a les directrius d'un partit, vull poder votar en cada moment el que em sembli millor.

El 22 de maig passat centenars de persones van aplegar-se a Figueres a l'acte de suport dels represaliats pels talls a la Jonquera, el Pertús i Salt la tardor de 2019. L'agramuntina Alícia Monterroso, juntament amb la pallasca Pepa Plana, va prendre la paraula en representació dels represaliats amb una intervenció molt contundent, tal com s'explica en el diari *Vilaweb* del 23 de maig.

Parlem amb ella per conèixer els fets que l'han dut fins aquí i en quin punt es troba el judici.

– **Alicia, et consideres una activista política?**

– Sí, me'n considero.

– **Quines són les arrels d'aquest activisme?**

– M'agrada la pregunta. A casa dels meus padrins materns, a Baldomar, sempre s'ha parlat de política. El meu besavi va ser-ne

alcalde per ERC durant la República i quan va arribar la guerra va haver de marxar. Després de passar la guerra a Vic, una vegada retornats a Baldomar alguns veïns del poble el van denunciar. Va ser jutjat i condemnat a mort, però després de passar uns anys a la presó de Balaguer, finalment el van deixar lliure. Aquest era un tema que planava sempre a casa, i es respirava un catalanisme i un republicanisme.

– **Com a la majoria de pobles suposo que Baldomar no era una excepció i també hi havia dos bàndols.**

– Sí, precisament al poble hi havia dos cafès: el de dretes i el d'esquerres. La meua família tenia el cafè d'esquerres i ja et pots imaginar el que comportava això. Va ser una època fosca, i segurament per la repressió que van rebre era un tema que costava parlar-ne, sobretot quan la

meua padrina era petita es callava més. Tot i això mai ens han dit que no ens significuéssim políticament; al contrari, sempre ens han transmès el mateix missatge: enfortiu-vos i lluiteu.

– **A quina edat recordes que comences a tenir consciència política?**

– Recordo a l'eclosió de l'adolescència als 15 anys tenir la meua primera estelada que m'havien regalat per Nadal. A partir d'aquí a tenir ja més consciència política. Però la militància real arriba amb la consulta d'Arenys de Munt estesa per la resta del territori. M'involucro amb *Agramunt Decideix* acompanyada per gent com Sílvia Fernández, l'actual alcaldessa, Joan Pedrós, Albert Fitó... gent de diferents edats. Considero que aquest va ser el "clic" inicial de dir: penso i actuo.

– **Estàs afiliada en algun partit polític?**

– No. Si hagués de triar algun dels partits que hi ha actualment dins del panorama polític català, el que més em representa és la CUP, encara que no prou com per ficar-m'hi. No vull lligar-me a les directrius d'un partit, vull poder votar en cada moment el que em sembli millor. Sobretot després d'aquests últims anys de procés i mobilitzacions, el lloc on em sento més còmode és al carrer i no en una estructura piramidal. Encara que també he d'admetre que algunes coses s'han fet bé i altres no tant.

– **Et trobes més còmode en un CDR?**

Amb els braços aixecats el dia del referèndum de l'1 d'octubre, just després de votar al col·legi electoral d'Artesa de Segre.

La mobilització que m'ha portat a judici és l'acció del tall de la Jonquera, amb la idea inicial de tallar la lliure circulació tant de persones com de mercaderies.

– M'agrada la transversalitat que dona un CDR, parlar i consensuar els temes importants, que no hi hagi una jerarquia marcada. Al principi hi podíem trobar gent de diversos vessants polítics, encara que últimament van anar quedant més aviat simpatitzants de la CUP.

– **Fa molt temps que no tenim notícies d'accions per part dels CDR. Han desaparegut?**

– Molts han anat plegant com és el cas dels d'Agramunt o Artesa de Segre. El moviment va anar canviant i es va perdre la transversalitat i l'essència inicial. Pensa que mantenir un compromís prolongat en el temps és molt complicat. També crec que hi ha un desencantament general per la baixada de pantalons dels nostres polítics, cosa que fa que costi més sortir i mobilitzar-se.

– **Parlem dels fets que t'han portat a judici. Per què estàs encausada?**

– La tardor de 2019, després de les condemnes del judici per l'1 d'octubre, s'organitzen diverses mobilitzacions sota el paraigua d'una entitat anome-

nada Tsunami Democràtic. Les primeres van ser d'intensitat més baixa com enganxades de cartells per tal de copsar l'ambient; després va venir la de l'aeroport en la què també vaig participar amb altra gent d'Agramunt i Artesa de Segre, que és on visc actualment. Però la que m'ha portat a judici és l'acció del tall de La Jonquera, amb la idea inicial de tallar la lliure circulació tan de persones com de mercaderies.

– **Com us organitzàveu?**

– Rebiem les instruccions d'una cúpula pensant, una estructura piramidal que anava organitzant cada part del territori per dur a terme el tall amb condicions. De fet nosaltres vam ser els últims que va deixar passar la guàrdia civil. A vegades em pregunto, per què ens van deixar passar si el tall ja estava fet? És una incògnita.

– **Vas passar tota la nit allà?**

– Sí, per passar el temps vam estar jugant a cartes gran part de la nit. Cap a les sis del matí van començar a arribar per un costat policia nacional i per l'altra part la guàrdia civil. Ens identifiquen tant als conductors del cotxe com a la resta d'ocupants i ens diuen si volem treure'l però que segurament ens posarien una multa i que el cotxe podia quedar sota disposició judicial. Quan vam poder sortir, una mica més avall vam trobar un control dels mossos d'esquadra i també ens demanen la documentació.

– **A part de tu, hi ha més gent d'Agramunt en el mateix cas?**

– Sí, els meus pares, Marcel i Àngels, i l'Albert Domingo i el David Puig de Preixens. A tots ens acusen de tallar la via pública i danys a la mateixa.

– **Com transcorre tot, una vegada rebeu la citació?**

– Primer rebem una citació per declarar a la comandància de la guàrdia civil a Lleida. Allà ens expliquen que ens obrien un procediment administratiu i un altre judicial. Si aquest últim prosperava podia ser que l'administratiu s'arxivés; en canvi si s'arxivava el judicial, es continuaria amb l'administratiu que suposa una multa entre 6.000 i 20.000 euros depenent de la voluntat del jutge. Ja veus que, sigui com sigui, ho tenim una mica complicat.

– **Quantes persones esteu encausades per aquest tall?**

– Som 197 persones pel tall de la Jonquera, 300 pel tall de Salt i un parell més pel tall que es va fer a les Terres de l'Ebre.

– **Teniu alguna estratègia conjunta?**

– No sé el cas de totes les 197 persones, però a la gran majoria ens ha portat Alerta Solidària. La primera vegada que vam declarar a Lleida ens van oferir el servei jurídic gratuït Advocats per la Democràcia de Lleida, els quals ens van dir que era la seva aportació per a la causa. Aquests estan en contacte amb Alerta Solidària que són els que ens han portat a Figueres. Precisament a mi em va acompanyar Montserrat Vinyets, parlamentària per la CUP de Girona. També recordo que hi havia Benet Salellas, un dels advocats del judici dels líders polítics.

– **Creus que s'arxivarà el cas o per contra sereu tots jutjats?**

– D'entrada crec que l'entrada a la presó no es farà efectiva, sobretot per un tema logístic. Una primera idea és que arxivin la majoria dels casos excepte els

Ensenyant una pancarta reivindicativa el dia del tall de la Jonquera.

Cap credibilitat cap als polítics. Nosaltres sabem el què volem i crec que ells no volen el mateix que nosaltres.

El dia de la declaració al jutjat de Figueres. Entre d'altres, va estar acompanyada per la Silvia Fernández i l'Amanda Cardona, a les quals els vol fer un agraïment especial.

d'una vintena de persones que podrien servir d'escarment per a la resta. Crec que de la multa no ens n'escaparem, ja sigui per un procediment judicial o administratiu. Sabem que els transportistes demanen ajudes per les pèrdues que van patir a causa dels talls, i clar, algú les ha de pagar. Una altra cosa que desconec és si ens quedaran antecedents penals.

– El passat 22 de maig vas parlar com a portaveu en un acte pels encausats a Figueres. Una dona de Ponent no és molt habitual, no?

– Els organitzadors de l'acte eren Alerta Solidària i volien que fóssim els mateixos encausats els que prenguéssim la paraula per explicar com ens sentíem. Alhora buscaven persones allunyades de Figueres, on es feia l'acte, i a poder ser dones. A Ponent som molt poques dones

i m'ho van proposar a mi, cosa que finalment vaig fer juntament amb Pepa Plana, una reconeguda pallassa que està en la mateixa causa que nosaltres.

– Hi tornaries a la Jonquera fins i tot sabent tot el que saps ara?

– Sí, hi tornaria, però sense el cotxe! Els ideals i la il·lusió hi són però hi tornaria per alguna cosa concreta. Crec que hem confós la independència amb el canvi de bandera. Jo vull una nova societat més justa, sense desnonaments, amb oportunitats per a tothom. Molta de la gent que es va mobilitzar ho va fer per construir un país nou, més enllà del sentiment patriòtic.

– Tens algun tipus d'esperança que en aquesta legislatura es puguin fer passos cap a la independència?

– No, cap credibilitat cap als polítics. Nosaltres sabem el què volem i crec que ells no volen el mateix que nosaltres. Penso que ho deixaran morir i que d'aquí a vint anys en tornarem a parlar. Mentre hi hagi presos i exiliats no avançarem; tenir por és legítim però no ho és viure del procés. Si tens por pots fer un pas al costat i ja hi haurà algú altre que s'hi posi. La gent que conec no està disposada a sortir al carrer a defensar qualsevol cosa, sobretot tenint en compte que la repressió arriba també per part dels teus, i això és molt dolorós.

– Què n'has tret de positiu de tot això?

– He crescut i he evolucionat. M'ha aportat conèixer gent extraordinària d'arreu del territori que ara mateix són els meus referents. Em refereixo a persones de certa edat amb les quals he tingut grans debats de temes socials i polítics. Ha estat un gran aprenentatge més enllà que no s'hagi pogut aconseguir el que buscàvem.

– Voldries afegir alguna cosa?

– M'agradaria acabar amb una agraïment cap als meus pares que han estat sempre al meu costat i els "culpables" d'haver-me fet meu el lema "Viure vol dir prendre partit"

La conversa amb l'Àlicia ha estat llarga i hem constatat que a les dues ens agrada parlar de política. Expressa agraïment cap a totes aquelles persones que donen suport a la causa i esmenta que Agramunt ha estat de les poques poblacions que va aprovar una moció en ple municipal en suport dels encausats pels talls de carretera la tardor de 2019, en resposta a la sentència. Artesa de Segre ho havia de fer dies després d'aquesta entrevista.

Com hauran pogut llegir els lectors, la redacció de Sió en l'editorial d'aquest mateix número s'ha posicionat respecte els agramuntins i altres ciutadans de la Ribera del Sió i de més enllà perseguits per la "Justícia" en les moltíssimes causes obertes relacionades amb l'1 d'octubre. Si no s'aplica una amnistia general, encara que de moment s'alliberin els presos, serà molt difícil poder parlar i continuar caminant. Perquè, com ha dit l'Àlicia "Mentre hi hagi presos, exiliats i encausats no avançarem".

Anna Bertran

Sessions del mes de maig

ANNA MARTÍN

Ramon Bernaus durant la seva intervenció.

Exposició: “La frustració de l’esperança. La Guerra Civil a Agramunt”. L’explicació va anar a càrrec del **Sr. Ramon Bernaus**. Catedràtic d’institut jubilat i doctor en Història Moderna.

Des de la Junta de l’Aula, vam creure oportú fer arribar d’una manera més didàctica i extensiva el contingut dels cartells de l’exposició a la plaça de l’Església, que es va inaugurar el dia 1 d’abril. La temàtica ha estat elaborada a partir de la recerca i la informació recopilada pels redactors de la revista *Sió*, i recollida en el llibre editat el 2014 amb el mateix títol. L’exposició es va presentar a l’edifici de l’IEI de Lleida el desembre de 2019, amb motiu del 80è aniversari dels bombardejos que van sacsejar la vida dels agramuntins.

El dimecres dia 5 de maig, hi va haver una nova sessió de l’Aula al Casal, amb compliment de les normatives sanitàries.

Pau Minguet explicant l’exposició a Lo Pardal.

ANNA MARTÍN

S’havia de traslladar a la nostra vila la primavera de 2020, però el confinament per la Covid-19 ho va impedir. L’historiador i company de l’Aula, Ramon Bernaus, va intervenir en la selecció de la temàtica a exposar, molt àmplia en informació, i que per motius logístics es va haver de reduir. Els cartells intenten mostrar els fets més significatius, d’una manera cronològica, d’Agramunt, dins el context de Catalunya i Espanya i amb una visió global de l’evolució dels esdeveniments al llarg del període que abasta des de 1930 fins a la dècada de 1940.

Des de la Fundació privada Guillem Viladot, “Lo Pardal”, ens van fer arribar la invitació a visitar-la, amb la guia del seu director Pau Minguet. Per tal de mantenir la distància social, la Presidenta de l’Aula, va proposar als assistents interessats a apuntar-se a la sortida de la classe.

El dimecres 12 de maig, a les 5 de la tarda un nombrós grup d’alumnes de l’Aula vam visitar l’exposició: **“Plàstica i poesia. Cristòfol-Viladot i Nou plast poemes”**, gràcies al projecte conjunt del Museu d’Art Jaume Morera de Lleida i la Fundació Guillem Viladot “Lo Pardal” d’Agramunt.

El director de l’entitat, Pau Minguet, ens va fer l’explicació de la relació entre els dos artistes ponentins i el que va suposar la seva obra trenca-dora en l’art de la postguerra i de l’anomenada Transició. L’admiració que Viladot pro-

Joan Albesa parlant sobre el cotxe del futur.

fessava per l'escultor d'Òs de Balaguer, es va despertar quan encara era un nen i en una exposició a Barcelona, va descobrir l'obra "Peix sobre la platja"; aquesta relació es convertí en una amistat que va durar fins la mort de Cristòfol l'any 1998. Refirint-se a l'exposició comentà que aquesta iniciativa és un exercici de recuperació del llibre que, amb el mateix títol es va imprimir l'any 1965 a

Joan Puig i Virgínia Costafreda en acabar la sessió sobre "Agramunt, un poble de postal".

Agramunt, gràcies a la implicació de Gaspar Vicens, i que es va convertir en la primera publicació de poesia experimental de l'estat espanyol. El llibre és compost per nou fotografies d'obres de Cristòfol i nou poemes de Viladot que l'acompanyen. Tot seguit, els assistents vam poder gaudir lliurement de l'obra exposada a la sala de "Lo Pardal" 3.

El dimecres 19 de maig, a les 5 de la tarda hi va haver una nova sessió de l'Aula a la sala-teatre del Casal Agramuntí. La conferència va anar a càrrec del **Sr. Joan Albesa**. Enginyer de Telecomunicacions i doctor en Enginyeria Electrònica per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Va parlar sobre: "**El cotxe del futur. Una mobilitat diferent**". Aquesta classe era una de les que estaven programades per al curs 2019/2020 i es va haver d'ajornar per culpa de la pandèmia.

La presentació del tema va girar al voltant del cotxe del futur, de les tecnologies que marcaran les properes dècades. Va fer una reflexió sobre els dubtes que encara hi ha, tant ètics com legals. Va acabar afirmant que el cotxe autònom i elèctric, és ja una realitat.

El dimecres dia 26, a les 5 de la tarda, es va fer una nova sessió de l'Aula, a la Sala-Teatre del Casal. Els agramuntins: **Virgínia Costafreda i Joan Puig**, van ser els encarregats de fer-nos gaudir d'un interessant passeig històric per Agramunt i el seu municipi, a partir del llibre "**Agramunt, un poble de postal**", publicat en fascicles per la revista *Sió* durant l'últim any i del que

encara no s'ha pogut fer la presentació per culpa de la pandèmia.

Virgínia Costafreda i Puiggnós (Agramunt) és llicenciada en Biologia per la Universitat de Barcelona, ha exercit com a professora i catedràtica de Ciències Naturals. Actualment està jubilada. També té la llicenciatura en Història per la UB. S'ha dedicat i es dedica a la recerca històrica, principalment d'època medieval i moderna (sobretot personatges femenins relacionats amb les comarques de l'Urgell i de la Segarra).

Joan Puig i Ribera (Agramunt). És llicenciat en Filologia Hispànica (llengua i literatura catalana) per la Universitat Autònoma de Barcelona. Professor de català durant 38 anys, 35 dels quals a Agramunt (IES "Ribera del Sió") del qual ha estat molts anys director. Actualment jubilat. Redactor i director de la revista *Sió*. Conseller de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Autor de diferents publicacions.

L'exposició va mostrar un recull exhaustiu de les postals que s'han editat sobre el municipi d'Agramunt, tant de la vila com dels pobles que hi pertanyen. Aquest recull té un gran valor històric ja que es documenta, de forma gràfica, l'evolució del municipi: Mirant-te les postals, veus els carrers, les places i les avingudes tal com eren 30, 50, 80 i fins a 100 anys enrere i com són ara. Va suposar tota una experiència de memòria col·lectiva a través de l'evolució urbanística i paisatgística de la nostra vila.

La Junta Directiva

Concert Ramon Casals

JM FIBALTA

Actuació del Cor Lieder Càmera.

El diumenge 16 de maig al migdia va tenir lloc al Casal Agramuntí el 9è Concert Ramon Casals a càrrec del cor Lieder Càme-

ra de Sabadell. Aquest concert estava programat de fer el 2020 però a causa de la pandèmia de la Covid-19 es va haver d'ajornar com tants

Actuació davant la portalada de l'església de Santa Maria.

JOAN PUJAN

altres actes. Sota la direcció de Josep Vila i Casañas ens van oferir el programa Essències, un projecte amb el qual commemoraven el seu 30è aniversari.

Amb aquest programa Lieder Càmera ens va fer un repàs de la seva trajectòria en base a set essències: els Lieder, la música de l'esperit, el nostre cançoner, Carles Santos, la Nova Cançó, els que enyorem i la música d'avui, ja sigui perquè han marcat un abans i un després en la seva història o perquè d'alguna manera o altra l'han acompanyat en el seu recorregut. El concert va ser a cappella i es van sentir obres de Johannes Brahms, Wilhelm Stenhammar, Josep Rheinberger, Alfred Desenclos, Maurice Duruflé, Manuel Oltra, Josep Sancho Marraco, Enric Morera, Carles Santos, Johann Sebastian Bach, Jordi Domènec, Josep Vila i Casañas, Herbert Howells i Josep Ollé i Sabaté.

El SCIC de Ponent canta al territori

El dissabte 29 de maig la Coral Bon Cant va participar en un acte organitzat per la Demarcació de Terres de Ponent del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya (SCIC). Aquest dissabte, a dos quarts d'una del migdia, les corals infantils de les Terres de Ponent, sota el lema "El SCIC de Ponent canta al territori", van cantar a les seves respectives poblacions per posar en valor el cant coral infantil, així

J.M. RIBALTA

Actuació a la Residència Mas Vell.

com el patrimoni monumental de les nostres comarques.

Les corals d'Agramunt, Cervera i Lleida van cantar des d'un espai emblemàtic del seu municipi. Així, la Coral Bon Cant d'Agramunt ho va fer davant la portalada romànica de l'església de Santa Maria; la Coral Infantil Nova Cervera des de l'interior de l'església de l'antic convent de Sant Francesc; i la Coral Shalom de Lleida des del claustre de la Seu Vella.

Les corals van compartir el cant comú de la cançó "La música", de Pep Puigdemont i Beth Riera, una peça que parla de la necessitat de solidaritat i pau entre les persones, per damunt d'idiomes i races, i de la importància que tenen la música i el cant per al desenvolupament personal.

Prèviament, a les dotze del migdia, la coral infantil va anar a cantar a la Residència Mas Vell. Amb aquestes dues actuacions la Coral Bon Cant va donar per tancat el curs coral 2020-2021.

J. Pijuan

JOAN PIJUAN

La Coral Bon Cant, curs 2020-2021. Grup petit: Mel Sorribes, Pau Comelles, Camí Pedró, Lluç Ribalta, Ares Delgado, Emma Carbonell, Guim Barbero, Irene Sendrós, Nora Sorribes, Thierno Bha, Berta Solé, Paula Solé, Maymuna Bha, Pol Barbero, Anna Baltral (dir.). Hi falta Sergi Areny. Grup mitjà: Annabel Carrasco, Gal·la Magrinyà, Irina Silva, Dolors Ricart (dir.) Anna Balagueró, Ariadna Canosa, Júlia Codina, Emma Roqué, Raquel Carrasco, Maria Solanes, Esther Cabós (dir.)

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. Fax: 973 39 04 25
Tel. Part: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibrerialespiga@gmail.com
www.llibrerialespiga.com
www.facebook.es/llibreria.lespiga

Contra la crisi del capital, orgull rural!

És necessari que als nostres pobles i ciutats, també a Agramunt, avancem cap a un model de producció energètica 100% renovable i pública, lluny del mercantilisme i del model econòmic que ens ha abocat al desastre ecològic.

El Jovent Republicà d'Agramunt, davant la situació de despoblament i precarietat que pateix el món agrícola i ramader, volem reivindicar la dignitat pagesa i l'orgull del nostre territori. És per això, que com a joves independentistes i d'esquerres hem iniciat la campanya *Contra la crisi del capital, Orgull Rural!* Una campanya de conscienciació, d'acció i de denúncia contra la situació i en pro d'un model beneficiós per al sector i en clau nacional.

Agramunt és el cinquè municipi amb més terres llaurades de Catalunya. Hem crescut envoltats de paisatges naturals immensos, de boscos frondosos, de persones entregades al món rural i, en definitiva, d'un entorn enviable per a qualsevol persona. La nostra pagesia, entre zones agrícoles, prats i erms custodia vora el 90% del territori dels Països Catalans. En les darreres dècades, però, aquest ecosistema que

hem habitat i mantingut sostenible durant generacions, es veu ara greument amenaçat, no només degut als processos industrials i a la contaminació mediambiental, sinó també als processos de despoblament i èxode rural, que actualment afecten els segments de la població més jove del nostre territori. Aquests fenòmens tenen diversos causants, però el més evident és la precarització progressiva del sector, que ha acabat degenerant en unes condicions laborals indignes, la mecanització total de molts processos agraris i la manca d'interès de l'administració per la prosperitat de la nostra terra, que és víctima de l'explotació del capital i de la terciarització desmesurada de les economies occidentals (tan sols un 1,6% de la població activa del Principat de Catalunya treballa al sector primari).

Per altra banda, no podem oblidar que el món està immers en una greu situació

d'emergència climàtica, i el nostre país no se n'escapa. És per això que, per a nosaltres la transició ecològica és una prioritat. Per aquest motiu és necessari que als nostres pobles i ciutats, també a Agramunt, avancem cap a un model de producció energètica 100% renovable i pública, lluny del mercantilisme i del model econòmic que ens ha abocat al desastre ecològic. Un model econòmic que, volem recordar, ofega els petits productors, els pagesos i els llauradors, que bloqueja l'accés als productes de proximitat, i que té un impacte devastador per la sostenibilitat del nostre territori, pel seu caràcter liberalitzador, que ha causat la pèrdua d'una petita pagesia que no pot subsistir amb la forta competència de preus generada. No ens enganyem, el mercat no es regula sol. Hi hem de posar remei quan abans millor per revertir la situació de catàstrofe tant ecològica com socioeconòmica. ■

Albert Rúbies i Fontanel
Sinergia Ambiental
 www.sinamb.cat - albert@sinamb.com

ED. APLIC. N 10459 assessorament ambiental tel.: 667 53 34 98

L'AECC Lleida rep 682 euros de la Cursa de la Dona

FONT: AECC AGRAMUNT

Alguns dels efectes que tenen tant la malaltia com el tractament sobre el cos són la fatiga, la pèrdua de massa muscular i de densitat òssia, insomni, falta de gana, problemes de concentració o limfedema, entre altres.

El mes de març, Agramunt va celebrar la 8a Cursa de la Dona. S'hi van recaptar 682€ a benefici de l'AECC Lleida. La regidora d'Igualtat, Amanda Cardona, i el regidor d'Esports, Josep Maria Carrera, van fer l'entrega del xec a la presidenta de la Junta local d'Agramunt, Teresa Duran.

Des de l'AECC Lleida recomanen participar en activitats d'exercici físic o esport per prevenir el càncer i moltes altres malalties. 150 minuts setmanals d'activitat física aeròbica d'intensitat moderada o 75 minuts d'activitat física vigorosa i dur a terme activitats que enforteixin els grans grups musculars dos dies per setmana. A tothom ens sonen aquestes recomanacions mínimes d'exercici físic fetes per l'OMS per a persones adultes. Però, aquestes indicacions són vàlides una persona amb càncer?

Alguns dels efectes que tenen tant la malaltia com el tractament sobre el cos són la fatiga, la pèrdua de massa muscular i de densitat òssia, insomni, falta de gana, problemes de concentració o limfedema, entre altres. Si els objectius principals de les recomanacions de l'OMS són els de millorar les funcions cardiorespiratòries, la salut òssia i reduir el risc de malalties no transmissibles i depressió, no creieu que les persones amb càncer han de realitzar exercici físic amb més motiu?

Actualment se sap que l'exercici físic és útil per a la prevenció, tractament i recuperació de pacients diagnosticats de càncer. Per això des de l'àmbit sanitari es recomana seguir una vida activa; però podem concretar una mica més. Tot i que no tots els càncers afecten de la mateixa manera, hi ha certes activitats que s'haurien d'incloure en la rutina de totes les persones que lluiten o es recuperen d'aquest procés.

La primera activitat i també la més fàcil és caminar. Sortir cinc dies a la setmana un mínim de 30 minuts a caminar a pas ràpid ajuda a mantenir o millorar la salut del cor i dels pulmons. El principal problema de caminar és la falta de motivació per sortir i una bona estratègia per ajudar a fer el primer pas és buscar un aliat. Una persona amb qui quedar per caminar junts i que una estiri l'altra en els dies que falta motivació. Ja que quan un es compromet amb una persona o amb un grup, costa més quedar-se a casa. Altres alternatives a caminar poden ser la marxa nòrdica, córrer, muntar en bicicleta, nadar o ballar.

La segona activitat i possiblement la més important és la de realitzar exercicis de força. Exercicis on es treballen grans grups musculars amb gomes elàstiques, peses o amb el mateix pes del cos són ideals per a la salut dels músculs i dels ossos. No hem de tenir por a agafar una manuaella.

Per últim, no podem parlar de salut muscular i òssia sense parlar d'exercicis de mobilitat. En aquest cas qualsevol activitat que afavoreixi l'estirament muscular i l'amplitud de moviment és adequada, per exemple el ioga, el tai-chi o el pilates són molt bones opcions.

Això sí, s'ha de tenir en compte la localització del càncer a l'hora de realitzar exercici físic, ja que no tots els exercicis són vàlids. Per exemple, els exercicis isomètrics (contracció del múscul sense moviment) d'alta intensitat estan contraindicats per a persones a qui se'ls ha extirpat els ganglis limfàtics, o els exercicis de sòl pelvià en el cas de càncer de pròstata s'han de fer de manera correcta. És important que un professional de l'exercici físic i amb coneixement de la patologia orienti en les activitats i individualitzi les intensitats adequades. ■

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA GORRALER

Felipe Garcia Gorraler
mòb. 678974528
T. 973397333
RUA CALABRVA SOC. C. 25-11
- AGRAMUNT 53310
LLEIDA

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart després de Guinovart
exp. col·lectiva

21 de març 2021 / 12 setembre 2021

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

ANNA LLIMÓS
"Territoris domèstics"

18 octubre 2020 / 18 abril 2021

Fes-te Amic de l'Espai per només 30€ l'any

El vostre suport és clau
per preservar l'obra de Guinovart

Protectors Fundació:

Sr. Joan Uriach Marsal

MÉS DE 10 ANYS
ELABORANT GRANS VINS

informació i reserves: 973050018 - info@masblanchijove.com

El parany dels trilers

Des del primer dia d'aquest mes, moltes llars paguem l'electricitat segons l'horari que en fem ús. El període més car correspon a les hores en què tots estem endollats durant el dia; el segon període també car es reparteix a estones durant el dia; mentre que el període econòmic va de les dotze de la nit a les vuit del matí dels dies laborables (o sigui durant la nit que és quan dormim) i les vint-i-quatre hores dels dissabtes i diumenges. Aquesta mesura, que fa temps que estaven preparant, diuen que l'apliquen perquè volen incentivar que es gastí més en unes franques del dia en què les elèctriques tenen excedents de producció, i a la vegada que baixi el consum en aquells moments en què hi ha més demanda.

Podem dir que disfressat d'aquesta forma, tot sembla raonable. A més, les elèctriques diuen que així moltes llars podran estalviar i rebaixar el cost de la llum. Ara bé, aquesta és la veritat? Les elèctriques volen que nosaltres abaratim el rebut? O el que pretenen és fer més i més negoci? Algú és tan innocent que es pugui arribar a creure que la mesura aplicada l'han pres pensant amb els consumidors? Em puc posar a riure?

A veure, siguem clars. El canvi de sistema de tarifació suposarà un augment del rebut de la llum i no un estalvi. No en tinc cap dubte. Primer, no han dit que el cost que els consumidors pagàvem fins ara per kilowatt en qualsevol hora del dia, a partir del canvi de tarifació en les *hores punta* que ells han fixat serà molt més car. Segon, el preu en les *hores planes* és aproximadament equivalent al preu que teníem fins ara. O sigui, que sols rebaixen els kilowatts en les *hores vall*, que gastem quan estem dormint o els caps de setmana! Dit d'una altra manera, les elèctriques ja fa temps que han fet números i saben prou bé que amb el canvi hi sortiran guanyant. Total, dels set dies de la setmana, cinc seran més cars i dos més barats. La majoria de

llars a la llarga acabarem pagant més del que pagàvem fins ara.

Només podran estalviar (i no tant com diuen) aquelles llars que tinguin molta cura en els nous horaris; les que puguin posar la rentadora, l'assecadora o fer anar la planxa en hores intempestives, o sigui entre les dotze de la nit i les vuit del matí o els caps de setmana. Cosa que no tothom pot fer pels horaris laborals o perquè simplement viu en un pis, fet que suposaria provocar sorolls als veïns en hores de descans. Els caps de setmana poden ajudar una mica a rebaixar l'augment del rebut, encara que no tothom es pot permetre el luxe de deixar tota la bugada pels dissabtes i diumenges. Els altres electrodomèstics, començant pel forn, el microones, la nevera, el congelador, l'assecador dels cabells, la televisió, l'ordinador... no els podem pas desendollar i esperar a connectar-los a partir de les dotze de la nit. És una quimera.

Per si això fos poc, les grans empreses elèctriques són les que sempre anuncien guanys milionaris que reparteixen entre els socis i els alts càrrecs que porten el timó del negoci. Molts dels quals han passat per la política i, gràcies a les portes giratòries, ara són al capdavant dels consells d'administració. Per a vergonya d'aquest país que es diu Espanya (terra d'endollats i de xoriços) mireu alguns dels trilers que es freguen les mans amb el canvi de tarifació: **Àngel Acebes** (Iberdrola, 216.000 €), **Juan María Atutxa** (Iberdrola, estim. 46.300 €), **José María Aznar** (Endesa, estim. 200.000 €), **Carmen Becerril** (Acciona), **Carlos Borbón-Dos Sici-lias** (Abengoa), **Josep Borrell** (Abengoa, 300.000 €), **Miguel Boyer** (Red Eléctrica, 153.000 €), **Pio Cabanillas** (Acciona), **Felipe González** (Gas Natural Fenosa, 126.500 €), **Antonio Hernández Mancha** (Enagás, estim. 64.000 €). **Ignacio López del Hierro (Marit de Dolores de Cospedal)**; Iberdrola, estim. 75.000 €), **David Madí** (Endesa, estim. 25.000 €), **Joan Majó**, (Endesa, estim. 25.000 €), **Manuel Marín** (Iberdrola), **Rodolfo Martín Villa** (Endesa), **Marcelino Oreja** (Enagás, 423.000 €), **Miquel Roca Junyent** (Endesa, 308.378 €), **Javier Rupérez** (Abengoa, estim. 25.700 €), **Elena Salgado** (Endesa, estim. 60.000 euros €), **Javier Solana** (Abengoa Bioenergy, estim. 25.700 €), **Pedro Solbes** (Enel, 132.000 €), **Isabel Tocino** (Enagás, estim. 64.000 €)... I la llista és tan llarga que no m'hi cap. I això està passant quan tenim (segons diuen) el govern més d'esquerres de tots els temps! ■

cal
Sangrà

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏM EL
FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 877

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demamar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construccions | interiors | ll

Av. Maria Jolorch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Les rates

Malgrat la lluita amb els productes químics, la seva capacitat de mutació fa que puguin sobreviure, i potser l'única solució fóra l'esterilització d'una gran part de la població, tècnica d'evidents dificultats.

Les rates és el nom donat a diferents espècies de mamífers rosegadors, entre els quals tenim la rata negra o rata de camp d'uns 16-23 centímetres de llargada i amb moltes anelles, orelles grosses i pelatge aspre de color fosc, habita en els llocs secs i preferentment enlairats, per la qual cosa és freqüent als graners i golfes dels pobles i de les granges aïllades.

La segona és la rata comuna o rata de claveguera, més grossa però de cua i orelles més curtes i pelatge suau, prefereix els llocs humits i arran de terra, i per això habita a les clavegueres de les ciutats, bé que hi ha poblacions salvatges en els canals de reg dels camps. Ambdues espècies competeixen en alguns llocs. La rata negra habita a Europa, mentre que la rata comuna prové de l'Àsia Central i arribà a Europa per

allà al segle XVIII des d'on s'estengué a tot el món. Dotades d'una gran productivitat, resistència a les condicions adverses i adaptabilitat als règims i hàbits alimentaris, constitueixen una gran plaga de gran importància econòmica pels estralls que ocasionen en els magatzems de grans, sucre, etc., i sanitària, perquè són sectors d'importants plagues, com el tifus, la pesta i la ràbia. Malgrat la lluita amb els productes químics, la seva capacitat de mutació fa que puguin sobreviure, i potser l'única solució fóra l'esterilització d'una gran part de la població, tècnica d'evidents dificultats.

La tercera és la rata cellarda, rosegador d'uns deu a disset centímetres de llargada, amb la cua llarga i pilosa, el pelatge de la cara i la cua és molt característic perquè presenta en el musell una mena de careta formada per dues franges negres, una a cada banda, que surten dels costats del nas, inclouen els ulls i s'estenen fins al darrere de les orelles, i la cua és grisa i presenta un manyoc de pèls gairebé a l'extrem. És de costums nocturns i poc gregari. Freqüentment viu a terra, però s'enfila força bé. Utilitza nius vells d'esquirol o d'ocells i els transforma. A l'hivern s'aixopluga en troncs buits i en forats de parets, coves i mines, on passa la letargia. Habita als boscos de fulla caduca i també de coníferes. És més freqüent a la plana que a

les muntanyes. Viu gairebé a tot Europa, tret d'Escandinàvia, la Gran Bretanya i Irlanda. És comuna als Països Catalans llevat de les Pitiüses.

La quarta és la rata d'aigua, d'uns 16-22 centímetres de llargada i fins a catorze centímetres de cua, amb el cap gros, cos robust i massís. Habita en planes i valls humides, a les vores de curses d'aigua i en aigües estancades, sobretot on hi ha vegetació aquàtica de la qual s'alimenta. És estesa per França, Anglaterra i la península Ibèrica.

La cinquena és la rata dormidora, un rosegador de petites dimensions, amb la cua bastant llarga i molt pilosa, té quatre dits a les potes anteriors i cinc a les posteriors. La dentadura amb una dent incisiva a cada mandíbula, cap ullal, una premolar i tres molars. Són nocturns i es nodreixen preferentment de fruita, tenen costums de viure entre els arbres i són gregaris, i presenten una letargia hivernal prolongada.

La sisena és la rata dormidora grisa, d'uns tretze a dinou centímetres de llargada, pelatge grisós argentat per sobre i d'orelles petites, habita en boscos de roures i d'altres arbres de fulla caduca, jardins, parcs i camps de fruiters o d'avellaners. És comuna a gairebé tota Europa, llevat d'Escandinàvia, la Gran Bretanya i Irlanda i una gran part de la Península Ibèrica. És freqüent als Països Catalans. ■

lloguer de FURGONETA

nou servei

grans volums

transport

paqueteria

trasllats

compres

ferreteria FIRAL

OPTIMUS

C/ Firal, 21 Agramunt

682 876 551

OPTIMUS
SERVISIS DE COMERCIAL I PRODUCCIÓ
ferreteria FIRAL

Construccions

Reformes

Xavi Lavi

Xavier Junyent Sangrà

Tel. 625 119 990

xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT

Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r

Tel. 973 392 218

Mòbil 619 810 678

AGRAMUNT

EL TALLER DE VIRGINIAS

AGRAMUNT

TRADICIÓ DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR

C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt

www.virginias.es

Primera teràpia gènica aplicada a Espanya

Presentació a l'Hospital Sant Joan de Déu del resultat de la primera teràpia gènica aplicada a Espanya.

Components agramuntins d'EstargardtGo.

El dimarts dia 1 de juny va tenir lloc a l'Hospital Sant Joan de Déu de Barcelona la presentació del resultat de la primera teràpia gènica aplicada a Espanya. Aquesta teràpia consisteix en introduir dins de l'ull una substància activa que actua sobre el gen

RP65, un dels gens mutats en algunes distròfies de la retina. Amb aquest nou tractament el defecte genètic és corregit, es recupera la correcta síntesi de la proteïna i es reactiva el cicle visual. Luxturna, del laboratori Novartis, és el nom que rep aquest revolucionari tractament i és, fins ara, l'única teràpia gènica autoritzada per a les distròfies hereditàries de la retina, més concretament per l'Amaurosi Congènita RP65.

La Noa, de 12 anys, patia aquesta malaltia hereditària i presentava una greu discapacitat visual. Després del tractament ha pogut abandonar el Braille i està recuperant una vida independent. Aquest resultat dóna esperances que altres pacients puguin tractar-se en un futur mitjançant aquesta nova tecnologia.

L'Hospital Sant Joan de Déu, juntament amb l'Hospital de Bellvitge i l'Associació EsRetina, s'ha constituït com **Unitat de Referència en Distròfies Hereditàries de la Retina**. Aquesta Unitat està liderant la creació d'una xarxa oftalmològica mitjançant la progressiva incorporació dels principals hospitals de tot el país per tal de millorar l'eficiència en l'atenció de totes les persones afectades.

La iniciativa **StargardtGo**, nascuda ja fa uns anys a Agramunt i que actua sota el paraigua de l'Associació EsRetina, ha resultat fonamental en impulsar la gènesi d'aquesta Unitat de Referència. Per tant, considero que aquest canvi tan transcendent i important ha estat en gran part un èxit de tots els agramuntins i agramuntines que ens han fet confiança.

A tots els nostres patrocinadors, a tots els comerços i institucions, a totes les persones voluntàries, a tot l'equip StargardtGo: GRÀCIES, GRÀCIES I GRÀCIES.

Continuem!

Margaret Creus

Pediatra

Responsable del Projecte PedRetina i del repte solidari StargardtGo

Responsable EsRetina Catalunya

LA NOIA DE CAN PISTRINCS

Per mi era la Lali. Sempre li vaig dir així. Suposo que vam començar a escurçar-li el nom a l'escola, en aquella edat que a uns els comencen a dir pel cognom i a d'altres els adjudiquen qualsevol altre mot que els queda impregnat per sempre. Ja no poden desempallegar-se'n mai més, mal que els pesi. Doncs al mateix temps que les Assumpcions es van començar a dir Sunsis, i les Maries les cridàvem per Mari o Marieta, a la Maria Eulàlia li vam començar a dir Lali i ja no vam saber-li dir de cap altra manera.

Bé, en realitat sí que li deia d'una altra manera. Quan anava a casa seva, jo intentava dir-li Maria Eulàlia per semblar més seriosa i formal. Com si dir-li Lali fos un malnom o una falta de respecte. Santa innocència, la meua! Però als deu o dotze anys, quan la Lali i jo encara anàvem juntes a escola, el seu pare i la seva mare imposaven i em feien molt de respecte, fins i tot diria que cert temor. Sobretot el seu pare. Duia un bigoti prim i ben retallat i els cabells sempre ben clenxinats, com si el seu cap fos un camp recent llaurat, amb les línies de la pinta ben marcades, com els rengles a punt de sembrar. Sempre em preguntava com s'ho feia aquell senyor per anar tan impecable. Els pares de la Lali sempre li deien

Maria Eulàlia, com les monges a l'escola i també el personal de servei de casa seva. Recordo que el xofer que es deia Antonio i era extremeny, se'n veia un bull, pobre home, per pronunciar-li el nom. I a mi em feia riure que li continués dient per aquell nom, amb el que li costava. Jo també el trobava massa llarg i un pèl difícil de pronunciar. Quan ho intentava, la llengua se m'enganxava al paladar, amb tantes eles, i m'hi entrebancava. Tan fàcil que era Lali i fora maldecaps, pensava sempre.

Però tal com us he dit, quan anava a Can Pistrincs perquè m'havien convidat a la banyar-me a la piscina, o a berenar a la glorieta plena de rosers que tenien al jardí, sempre intentava dir-li Maria Eulàlia. La mare m'havia allixonat tant i m'havia repetit tantes vegades que a Can Pistrincs m'hi havia de saber comportar, que m'esforçava per intentar pronunciar el nom de la meua amiga de la millor manera possible. Pel camí que separava casa nostra de la seva mansió, anava repetint el nom una vegada i una altra, com si a força de repetir-ho em quedés gravat i les lletres sortissin més fàcilment. L'exercici en realitat, de poc em servia perquè, acostumada com estava a cridar-la amb el nom curt, sempre m'acabava encasquillant i la

llengua se'm feia un nus i encara tot plegat era pitjor. A casa, quan parlaven d'ella o de la seva família, el pare i la mare no li deien mai pel nom. Era la noia de Can Pistrincs. Al poble tothom els coneixia així perquè la Lali venia d'una família d'alta volada.

– Són d'una altra mena, aquests rics de Can Pistrincs –deia el pare quan ma mare li explicava alguna cosa dels propietaris del nostre mas.

Els pares van agafar la masoveria quan es van casar i, per tant, jo havia viscut sempre prop de la Lali, però ella amb la butxaca plena i jo amb el just per anar tirant, que deia sempre la mare.

Vam anar juntes a l'escola. Anàvem a les monges. Ella perquè evidentment, venia de casa bona i s'ho podien permetre, i jo perquè els avis donaven un cop de mà a casa pagant la quota de la meua educació.

– Les escoles nacionals tenen molt mala fama. I això d'anar nens i nenes barrejats, qui sap quines males companyies agafaria. La nena que estudiï a les monges que nosaltres ja us hi ajudarem –va sentenciar l'avi quan va ser hora que comencés a anar a estudi.

A la mare ja li semblava bé que

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida)
ona@esagramunt.com Tel. 973392741

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

i ara visita la nova botiga virtual:

www.onainformatica.cat

La web tecnològica Online per la compra de proximitat

Distribuidors - Partners

anés a l'escola religiosa. Només femenina. Amb les monges que ens ensenyaven urbanitat i pregàries i misses i costura i, a vegades de passada regalaven algun mastegot.

- Les monges ensenyen a pujar rectes a la mainada. Una dona s'ha de saber fer respectar –deia sempre–, tot el que ara t'ensenyen, encara que et sembli que no, t'acabarà servint el dia que tinguis una casa i un marit per cuidar.

Jo no en volia cap de marit per cuidar, quan la mare em deia totes aquelles coses. Però em donava la sensació que potser en algun moment, ja me'n vindrien ganes de casar-me, tenir fills i tot això que a ella li semblava tan natural, necessari i gairebé inevitable.

Quan vam acabar el batxiller elemental, a la Lali la van fer anar a estudiar a ciutat. La van dur a un internat, només per a nenes, evidentment. Tornava al poble per Nadal, per Setmana Santa i unes quantes setmanes a l'estiu. El primer any, quan tot just n'acabàvem de complir catorze, vam passar un estiu preciós. El recordo sempre amb enyorança i tendresa alhora. I els records que me'n queden son tan i tan vius que a vegades penso que hi he anat posant cullerada i me'ls he anat fent a mida perquè em sembla impossible que ho pugui retènia a la memòria tan vívid després de quatre dècades. Jo treballava a la fonda del poble rentant plats, fent llits i fregant terres perquè a casa els calers sempre feien falta i, tal com predicava el pare, la mainada de ben petits han de saber el que costa guanyar-los.

La Lali no treballava però m'esperava cada dia a fora la fonda, amb la bicicleta a punt i dos entrepans que li havia preparat la cuinera que tenien a casa seva, la Mercedes, una andalusa

que sempre tenia una rialla i una paraula carinyosa per regalar.

Pedalàvem camps a través, pujàvem al Turó de can Ciscu i a vegades, mig d'amagat, ens acostàvem al riu i hi posàvem els peus. No ens hi banyàvem perquè la Lali deia que els seus pares s'enfurismarien si la veien amb banyador al riu. Les noies, havien de saber mantenir les formes, li repetia sempre son pare. I jo pensava que, fet i fet, era millor perquè jo no sabia nedar gaire i em feia vergonya que la Lali se n'adonés, ella que havia anat a classes de natació i que fins i tot li havien pagat una entrenadora particular a la piscina de casa seva.

El segon estiu, quan ella va tornar al poble després de tot l'any a l'internat de ciutat, la nostra relació es va refredar força. Tot era molt estrany perquè semblava com si gairebé no ens coneguéssim, com si tots els llaços i totes les experiències que havíem compartit s'haguessin esborrat amb el pas dels mesos i la distància. Tot i això, encara vaig anar alguna tarda a berenar al jardí de Can Pistrincs i em va explicar que tenia un xicot a Barcelona però em va suplicar que l'hi mantingués el secret. Els seus pares no podien saber-ho i les monges de l'internat on vivia, tampoc. Si se n'assabentaven, l'expulsarien i la

tornarien cap a casa.

Em va parlar dels petons que es feien d'amagat, que ell li agafava la mà i ella la trobava calenta i tova. Deia que li agradava la sensació que sentia a dins la panxa. Els ulls li brillaven i explicava que era com tenir moltes papallones que de cop volguessin sortir volant i que li pessigollevan l'estómac. A mi em semblava una mica fastigós allò de les papallones perquè sabia que les papallones, abans de ser papallones, són cucs. I no em podia ni imaginar els cucs remoyent-se sense parar dins la panxa. Tot plegat era molt

nou per mi, allò dels petons, i les llençües juganeres i la saliva i les mans entrellaçades amb un noi de ciutat. Em semblaven tan estrambòtiques les històries que explicava la Lali que em donava la sensació que vivíem en universos diferents.

El tercer estiu, la Lali no va tornar al poble. Vaig trobar un dia la Mercedes, sortint de la fonda on seguia treballant cada any per les vacances, i li vaig preguntar per ella. Em va dir que era a Anglaterra, en un internat, aprenent anglès. Quan ho vaig explicar a casa, el pare se'n va enriure:

- Ja em diràs perquè li servirà a la mossa de Can Pistrincs l'inglès si la casaran amb l'hereu de Ca l'Esteve! Aquest matrimoni està dat i beneït de fa temps. És ben bé que aquest rics no saben què més inventar-se per ser diferents de la resta de gent. Amb el fred que hi deu fotre, allà dalt a Anglaterra. Pobra mossa, ja estaria més bé treballant a la fonda com fas tu i sabria una mica quin pa hi donen.

A mi em va semblar una bajanada allò que deia el pare de l'hereu de Ca l'Esteve! Era lleig com un pecat i més burro que una sola de sabata. La Lali no acceptaria mai casar-se amb aquell talòs! Vaig estar a punt de contestar al

◀ pare i de dir-li que la Lali segur que hi estava ben contenta a Anglaterra, però al final em vaig mossegar la llengua i vaig preferir callar. També vaig pensar que segurament devia enyorar el seu xicot, aquell de les papallones a la panxa i de la mà calenta i tova. Si s'hi estava tot l'estiu, segur que el trobaria molt a faltar. O ves a saber si el xicot també hi havia anat, a Anglaterra a estudiar anglès amb ella.

Aquell Nadal, la Lali tampoc no va aparèixer pel poble, però per Setmana Santa la mare em va dir que l'havia vista, caminant pel camí que menava a Can Pistrincs i que estava molt desmillorada.

- S'ha engreixat però fa cara de no tenir gota de salut. Déu no vulgui que sigui res greu. Camina amb la mirada perduda i l'he cridat però estava absent, com si no hi fos tota. Déu nos en guard que no hagi tastat la droga –va explicar-me la mare.
- Si és que els calers no fan la felicitat. Aquests rics es pensen que perquè tenen pistrincs totes els han de pondre –i va afegir– ja em diràs qui els demanava d'enviar-la tan lluny a estudiar, a aquesta mossa. Potser sí que ha agafat males companyies i l'han fotuda a les drogues. Ves a saber què hi va anar a aprendre aquesta criatura allà dalt a *Inglaterra*.

Em vaig preocupar perquè, tot i que la nostra amistat s'havia anat refredant, me l'estimava a la Lali. Hi vaig estar donant voltes. Potser havia partit peres amb el xicot. O potser els seus pares o aquelles monges de l'internat on estudiava havien descobert que estava amb un noi i l'havien fet fora. O qui sap si podia ser allò que deien els pares de les drogues. No hi volia ni pensar perquè em feia venir esgarrifances de pensar en la pobra Lali.

L'endemà a la tarda, sortint de la fonda, vaig acostar-me a Can Pistrincs per donar-li un cop d'ull. No la vaig veure pels jardins i vaig decidir

picar la porta. Em va obrir la Mercedes i al preguntar-li per la Lali em va dir que *la señorita no se encontraba bien y estaba descansando*. Vaig dir-li a l'assistenta que li digués que podia passar per casa si li venia de gust, o que m'avisés si tenia ganes de fer petar la xerrada. També vaig dir-li que li fes una abraçada de part meva i que desitjava que es recuperés aviat.

Aquella Setmana Santa, la Lali no va aparèixer més per casa i jo tampoc m'hi vaig acostar més perquè tal com deia la mare, ves a saber què té la nena de Can Pistrincs i no hem d'anar a fer nosa per les cases. Puta sentiment d'inferioritat, el que teniem sempre cap els amos. Si fos ara... no m'hauria aturat ningú.

L'estiu següent la Lali no va tornar. Ni tampoc l'altre. Ni el Nadal que va venir després. Ni la Setmana Santa. De tant en tant, sobretot a la primavera, quan els dies començaven a fer-se llargs i les tardes ja eren més agradables, trobava la seva mare amb un carruatge tirat per dos cavalls blancs que menava l'Antonio. El xofer, si em reconeixia, s'aturava i jo sempre aprofitava per saludar la senyora i li preguntava per la Lali:

- Què tal senyora? Com està la Maria Eulàlia? Fa temps que no la veig.
- Bé, maca, bé. És a Anglaterra. Hi estudia. És molt estudiosa la Maria Eulàlia, ja ho saps. I tu, et va bé la feina a la fonda?
- Sí, gràcies. Hi estic bé a la fonda treballant. Li doni molts records quan es truquin. I m'agradaria veure-la, ja l'hi pot dir. A veure si quan vingui de visita podem retrobar-nos.
- Gràcies maca. L'hi diré de part teva. Però hi està tan bé allà, que no en té mai ganes de venir. Dóna records als pares, maca.

Sempre la mateixa conversa, condescendència per la seva banda. Intentar fer el paperot per la meva. No la vaig sentir mai pròxima a la senyora de Can Pistrincs. Sempre va

saber marcar bé les distàncies amb la resta de gent del poble que, com que teníem menys quartos que ella, no li devíem semblar prou importants com per a dedicar-nos gaire més temps del que requeria una salutació de pura cortesia.

A la Lali la vaig veure comptades vegades després que la mare em digués que l'havia vista tan desmillorada. Algun cop, passant prop de Can Pistrincs m'havia semblat que parava el sol a la glorieta del jardí. La Mercedes, també m'havia comentat alguna vegada que la Lali era a la casa dels senyors de visita. *Pero solo ha venido unos días de visita, porque vive en el extranjero la señorita, ya lo sabes. Siempre ha estado delicada de salud.*

Fa quaranta anys d'aquell últim estiu que vam compartir amb la Lali. Fa quatre dècades de les papallones a la panxa, de la mà tova i calenta del seu xicot. Fa quaranta anys que va anar a Anglaterra tot un estiu per estudiar anglès. I fa una estona que les campanes de l'església toquen a mort.

L'enterren avui en aquest poble que la va veure néixer.

Quaranta anys després va dir prou i ahir es va suïcidar. Abans, però, va deixar escrita una carta on explicava ben clarament el motiu de la seva desaparició.

La Lali de setze anys no va anar a Anglaterra a aprendre cap llengua. No era a cap internat de la capital, ni era tan estudiosa que els pares van pagar-li la carrera en una universitat de prestigi. La Lali es va quedar prenyada quan a penes era una adolescent i els seus pares van creure que amagar la nena ben lluny mentre la panxa se li inflava, era la millor manera de mantenir neta la seva imatge i de tenir el problema com més lluny millor. La van ingressar en una residència de monges perquè hi passés l'embaràs, com si aquella criatura que li creixia al ventre fos una malaltia i l'hi haguessin d'extirpar.

Quan van presentar-se els dolors de part, la van adormir i li van arrencar

de les entranyes aquella coseta que ella havia estimat des del primer moment que la va sentir dintre seu.

– Era morta, és clar, com que ets tan jove. És normal que no hagi arribat a bon port –van dir-li com a única justificació. Se la van endur amb presses, embolcallada i polida com si fos un regal. La van vestir de rosa. Li va semblar sentir que deien que era una nena, però no ho podia assegurar perquè tot era molt confús. La Lali només en guardava records vagues, emboirats per l’anestèsia. Converses inconnexes. Un nus sempre prop de la boca de l’estómac. Un ofec que no li cessava mai. Un neguit que la matava en vida. Per això aquelles bosses sota els ulls, els quilos de més, la mirada perduda.

Els primers mesos els va passar més morta que viva. Incapaç de pensar cap solució. Només enyorava la criatura, però amb un mal tan físic i tan bèstia que l’absència no la deixava ni pensar. L’hi havien arrencat un tros d’ella i li provocava un dolor tan fort que no li permetia raonar per on començar la cerca. Va donar-hi voltes i més voltes i va buscar ajuda. Va gratar, va reclamar informació a la institució on l’havien internat. Va implorar clemència, va demanar suport, va

exigir que li devien una explicació. Va provar d’allunyar-se dels seus pares, va intentar demanar-los que li expliquessin on carai era la seva criatura però tot va ser en va. Era morta, li deien sempre. I cada vegada que ho escoltava, ella moria una mica per dintre, també.

Van passar els anys. Es va fer gran però el dolor era ben viu, com un foc etern que mai s’apaga. Seguia cremant-la per dintre, incessant, consumint-la, a poc a poc però incansable. Va seguir pistes equivocades i va trobar-se la porta tancada als morros reiteradament. Va tenir moments d’esperança quan li semblava que estava en el camí correcte però va veure apagar-se la flama mil cops quan les informacions que aparentment eren certes es convertien en simples suposicions.

Fa uns dies, va trobar-la. La nena, que acabava de complir els quaranta, va accedir a parlar-hi. Es van veure i la Lali només d’abraçar-la es va donar per satisfeta. La seva filla es diu Matilde i viu a Galícia. L’hi va poder reconèixer els seus ulls ametllats. Va buidar-li tot el que portava quaranta anys a dintre el pit, guardat especialment per a ella. Van parlar llargament i va poder explicar-li la seva versió de la història. També va dir-li que no pretenia pas aparèixer i començar a

fer-li de mare. Esperava que qui va criar-la i va fer-li de mare li hagués donat l’amor que es mereixia. Ella, la Lali, va confessar-li que poder-li posar cara i abraçar-la, encara que fos un sol cop, ja era més del que havia imaginat durant tants anys d’anguniosa espera. Quan va tornar, va vessar totes les llàgrimes que encara li quedaven després de quatre dècades de recerca incansable.

La Matilde li va dir que tota aquella situació li venia molt de nou, que mai no havia tingut cap sospita. Ella sempre havia estat convençuda, igual que ho estem tots, que qui l’havia criada eren els seus pares de debò. A pesar del sotrac inicial, però, des que se n’havia assabentat, havia tingut ganes de conèixer-la i poder escoltar-la però li va dir també que ella tenia la seva vida a Galícia i que, a pesar de les mentides o de les veritats mig amagades, s’havia sentit sempre una filla molt estimada.

Ahir, la Lali va pensar que després de quaranta anys de lluita sense descans, havia arribat el moment del repòs. Va escriure una carta, que van trobar al costat del seu cos. No volia més suposicions. No volia molestar la Matilde ara que l’havia trobada. Amb la seva abraçada i la conversa que van mantenir, en feia prou. Havia lluitat durant quaranta anys per veure-li la cara i ara que ja la coneixia, no volia ser un estorb ni un entrebanc al camí de qui més estimava, la seva filla a qui finalment havia pogut posar rostre. Va decidir matar-se. Desaparèixer. Només volia poder descansar després de tanta guerra.

La Lali, la noia de Can Pistrincs, va deixar escrit que no l’enterressin al nínxol de la família. Volia descansar sola perquè així era com sempre l’havien fet sentir a casa seva.

Neus Verdaguer Pagès
Majors de 18 anys

Il·lustracions de
Serafina Balach Puig

MyDreams

**Sent tot el color
amb el televisor
Samsung Neo QLED¹
al 0 % TAE²**

Per tan sols

40 €
/mes

en 40 mesos
(Import finançat: 1.600 €)

Des d'avui pots deixar volar les il·lusions. Fins al **30 d'agost**, pots estrenar un televisor amb l'última tecnologia per tan sols 40 € al mes.

Amb MyDreams de CaixaBank, volem ser els primers a l'hora d'ajudar-te a gaudir de la vida.

1. Servei publicitat: finançament de l'adquisició d'un producte en exclusiva a PromoCaixa. **CONDICIONS DE LA VENDA.** Promoció i venda: PromoCaixa, Gran Via de les Corts Catalanes, 159. 08014 Barcelona. NIF A-58481730. Validesa de l'oferta: fins al 30-8-2021. Televisor Samsung Neo QLED de 138 cm / 55" QE55QN93AATXXC, PVP: 1.600 €. preu total a terminis: 1.600 €. Els productes es lliuren en un termini no superior a set dies hàbils des de la data de la comanda. **2. CONDICIONS DEL FINANÇAMENT.** Finançament sense interessos (**TAE: 0 %; TIN: 0 %**). Sense comissions d'obertura ni d'estudi. Finançament amb préstec, ofert per CaixaBank, SA (no disponible en oficines de CaixaBank procedents de Bankia), i finançament amb targeta, ofert per CaixaBank Payments & Consumer, EFC, EP, SAU o per CaixaBank, SA en exclusiva per a targetes comercialitzades per CaixaBank que acceptin fraccionament. CaixaBank, SA, entitat agent de l'entitat híbrida de pagament CaixaBank Payments & Consumer, EFC, EP, SAU, amb CIF A-08980153 i domicili social al carrer de Caleruega, 102 (28033 Madrid). Inscrita en el Registre Oficial d'Entitats del Banc d'Espanya amb el codi 8776. El sistema de protecció de fons de clients usuaris de serveis de pagament triat per CaixaBank Payments & Consumer, EFC és el dipòsit en un compte separat obert a CaixaBank, SA. Finançaments subjectes a l'anàlisi de la solvència i de la capacitat de devolució del sol·licitant, en funció de les polítiques de risc de l'entitat que correspongui. El finançament es concedeix pel preu total i en exclusiva per comprar el producte a PromoCaixa. Per a altres terminis de finançament, consulta vivai.com o qualsevol oficina de CaixaBank. **Exemple representatiu calculat per finançar l'import total del televisor: TAE, 0 % sense interessos. TIN, 0 %. Termini: 40 mesos. Import total que es deu: 1.600 €. Import de les quotes mensuals: 40 quotes de 40 €.** Sistema d'amortització francès. NRI: 3734-2021/09681

Una enginyera aeroespacial agramuntina

El meu nom és “Divina” al revés. La meva àvia es deia Divina i als meus pares els va agradar la idea d’innovar.

L’Anivid de visita a Kennedy Space Center NASA davant el Saturn V, Florida, agost 2018.

Tots els que ens hem dedicat a l’ensenyament guardem un bon record d’aquells alumnes que destacaven a la classe ja fos pel seu interès en l’estudi, ja fos pel seu esforç i dedicació a voler aprendre. L’Anivid, quan estudiava a l’institut, destacava per la seva capacitat i entusiasme. Recordo que no només s’aprenia el que explicàvem a classe, sinó també els detalls que s’exposaven en els llibres de text i que moltes vegades els professors havíem passat per alt. Les seves notes, brillants durant tots els cursos, van merèixer al final del bat-

xillerat una matrícula d’honor inqüestionable. En acabar els estudis a la vila, l’Anivid va emprendre el vol (mai més ben dit!) per convertir-se en una enginyera aeroespacial.

Va néixer a Agramunt el 1997. Els seus pares, l’Emili i la Pilar, tenen la casa i la botiga de queviures “El Tiberi” al carrer Institut. Ella és la mitjana de tres germanes: la Glòria, més gran i l’Amanda, més petita.

– Hi ha persones que et coneixen, però no saben l’origen del teu nom. El pots explicar?

– El meu nom és “Divina” al revés. La meva àvia es deia Divina i als meus pares els va agradar la idea d’innovar. De fet vam néixer pràcticament el mateix dia de l’any: jo el 19 de gener i ella, el dia 20. La meva mare va ser qui va tenir la idea inicial i el meu pare qui va dir que el meu nom era d’origen hindú perquè l’acceptessin. Un bon treball en equip!

Si sóc sincera, de petita no m’agradava el meu nom perquè ningú sabia com llegir-lo o si era el nom d’un noi o una noia. Els primers dies de curs o quan feia amics nous, sempre era una mica incòmode presentar-me. Ara que sóc més gran el trobo molt original i em fa sentir connectada d’alguna manera amb la meva família i la meva àvia. Als Estats Units i els amics

em diuen Ani (Annie). Suposo que tenir una perspectiva més internacional també em fa percebre els noms d’una altra manera.

– A quins col·legis vas anar?

– La meva primera escola va ser el Col·legi Mare de Déu del Socors on vaig estar fins a 6è de primària. Després vaig cursar l’ESO i el batxillerat a l’institut Ribera del Sió. Vaig triar el batxillerat tecnològic perquè tenia molt clar que volia estudiar una enginyeria, en particular enginyeria aeroespacial.

– Un cop vas acabar a l’institut, quina carrera vas estudiar?

– Quan vaig acabar el batxillerat, vaig fer el grau d’Enginyeria en Tecnologies Aeroespacials a la Universitat Politècnica de Catalunya. En concret l’escola és l’ESEIAAT, ubicada a Terrassa.

– Has gaudit d’alguna beca per fer els teus estudis?

– Sí, he rebut múltiples beques durant els meus estudis universitaris. La matrícula d’honor del batxillerat em va suposar la gratuïtat de la matrícula universitària durant el meu primer any de carrera. També vaig rebre una beca de la fundació “La Pedrera” per obtenir una de les notes d’accés universitari més altes a Catalunya, i de “Caixa Guissona” per ser la nota més alta ▶

◀ **A Boulder, Colorado, hi estic cursant un doctorat en Enginyeria Aeroespacial, on m'especialitzo en Astrodinàmica. Vaig obtenir el Màster en Astrodinàmica i Sistemes de Navegació per Satèl·lit el desembre passat i ara em centro completament en investigació. Als Estats Units, el màster i el doctorat s'acostumen a fer simultanis.**

A baix, practicant l'esquí a Aspen, febrer 2020.

A la dreta, al castell de Santorini, juliol 2019.

de la meva promoció de batxillerat. Em van premiar també a les Distincions PAU, però no donaven cap tipus d'ajut econòmic.

Durant el grau universitari vaig aconseguir diverses matrícules d'honor en assignatures i també la beca de mobilitat "*Balsells Mobility Program*" per poder fer el meu treball de final de grau als Estats Units, on estic actualment. Pel meu màster i doctorat he rebut diferents ajudes: una beca Balsells de post-grau, una beca "La Caixa" pel meu doctorat, i un premi per assoliments acadèmics excepcionals: "*Outstanding Record of Academic Achievement*" per part de la Universitat de Colorado Boulder.

– **Què hi fas ara a Boulder, Colorado (USA)?**

– Hi estic cursant un doctorat en Enginyeria Aeroespacial, on m'especialitzo en Astrodinàmica a la Universitat de Colorado Boulder. Vaig obtenir el Màster en Astrodinàmica i Sistemes de Navegació per Satèl·lit el desembre

passat i ara em centro completament en investigació. Als Estats Units, el màster i el doctorat s'acostumen a fer simultanis i havia compaginat assignatures i recerca fins el semestre passat.

En concret estudio el comportament d'asteroides i cometes dins el nostre sistema solar i modelo els seus entorns dinàmics. Actualment estic treballant en models gravitatoris més eficients i utilitzar *reinforcement learning* per fer que les operacions de gran proximitat siguin més segures per a futures missions. Aquest estiu col·laboraré amb la missió Janus de la NASA ja que el meu *advisor* (tutor) és un dels investigadors principals adjunts de la missió.

– **Com és Boulder?**

– Boulder és una ciutat molt oberta i agradable. Està rodejada de muntanyes i les vistes dels Flatirons són espectaculars. És una ciutat universitària i també molt dinàmica. La gent a Boulder és molt acollidora i sempre hi ha molts plans i coses a fer. Fa

sol pràcticament tots els dies, cosa que ajuda molt a carregar energies.

– **On estàs instal·lada?**

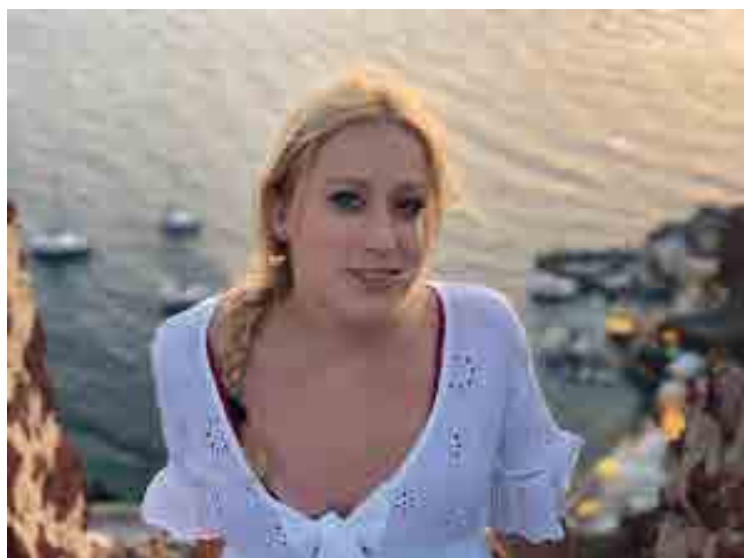
– Visc amb la meua parella que també és enginyer aeroespacial i treballa a Boulder en el sector espacial. Vivim molt a prop del centre de Boulder i just al costat de la Universitat, però ara estem en procés de mudar-nos si bé ens volem quedar per la mateixa zona.

– **Quan acabaràs, si tot va bé, els estudis?**

– El meu pla és fer el màster i el doctorat en quatre anys per graduar-me el 2023. De moment sembla que tot apunta bé, encara que tinc flexibilitat ja que l'habitual són cinc anys i tinc el finançament garantit per un any més... Ja veurem com acaba tot i també segons les oportunitats i els projectes que vagin sortint.

– **Quines llengües domines?**

– Parlo català, castellà, anglès, francès i una mica de japonès. D'anglès tinc un nivell C2 –equivalent a nivell nadiu/

De viatge a Islàndia, juliol 2019.

El meu pla és fer el màster i el doctorat en quatre anys per graduar-me el 2023. De moment sembla que tot apunta bé, encara que tinc flexibilitat ja que l'habitual són cinc anys i tinc el finançament garantit per un any més...

bilingüe– i un C1 –avançat– de francès, que estic millorant anant a cursos de conversa a la universitat. De japonès fa un mica més d'un any que faig classes i m'estic preparant pel meu primer examen oficial que faré a finals d'any, el nivell N5 que és el més bàsic. M'agradaria estudiar alemany o rus però no tinc prou temps lliure.

– **Quines aficions tens?**

– M'agrada aprendre idiomes (per si no havia quedat clar!) i he estat fent classes a la Universitat des que vaig arribar a Boulder. A part d'això, m'agrada molt esquiar i fer ioga. Colorado és un lloc ideal per esquiar i hi vaig molt sovint. Amb el coronavirus també m'he aficionat a la cuina i

he de dir que progresso adequadament.

– **Pel jove que ets, has viatjat molt. Explica'm on has estat...**

– M'encanta viatjar, crec que és una de les millors maneres de descobrir-se un mateix. He estat en gran part de països d'Europa i en molts llocs dels Estats Units. Tinc viatges pendents a Japó i Perú que no vaig poder fer durant el 2020. Si tot va bé aniré al Japó aquesta tardor! Vaig rebre la vacuna durant el març-abril i mica en mica als Estats Units tornem a la normalitat.

Pel que fa a viatges passats, els meus pares em van ajudar a poder marxar a l'estranger a estudiar anglès i francès. He viscut a Irlanda, Anglaterra, Estats Units i Suïssa durant estades curtes per fer-hi immersió. Crec que aquestes experiències m'han ajudat a ser més tolerant, plantejar-me reptes i sempre voler-me superar. La resta de viatges han estat aventures més curtes i improvisades, una de les millors que recordo va ser un viatge a Islàndia amb les meves germanes.

– **En aquests llocs hi has anat sola, amb família, amb amics?**

– La majoria de viatges els he fet sola, amb amics o la meva parella. M'encanta viatjar i sempre que tinc l'oportunitat planejo escapades. Recordo la primera vegada que vaig volar completament sola a Anglaterra, quan tenia 16 anys. Crec que aquestes experiències m'han ajudat a ser autosuficient i madurar ràpidament.

– **Què sols fer durant un dia**

laborable de la teva vida en l'actualitat.

– En general acostumo a tenir reunions amb diferents membres del meu *lab* o investigadors per poder fer recerca conjunta o ajudar-nos en àrees concretes. Sóc part de l'ORCCA lab a la Universitat i som un grup bastant nombrós d'investigadors (uns 20 actualment). El meu *advisor* està molt involucrat en missions espacials (OSIRIS-REx, Hayabusa2, Janus, DART, etc.) i això ens dóna l'oportunitat de participar en molts projectes diferents i assistir a conferències. En general em passo el dia davant de la pantalla del meu ordinador fent codi i corrent simulacions. Tinc una oficina a la Universitat però els últims mesos he optat per treballar des de casa ja que la Universitat posava moltes restriccions per poder anar-hi en persona.

– **I què fas els caps de setmana?**

– El concepte de cap de setmana a vegades no existeix per a mi ja que tinc temporades de molta feina o entregues que necessito complir. La meva feina és molt flexible ja que el meu supervisor em deixa treballar quan vull i agafar-me vacances puntualment mentre compleixi amb els resultats i les hores necessàries. Quan puc agafar-me caps de setmana m'agrada relaxar-me i visitar el centre de Boulder on hi ha restaurants molts bons que ofereixen plats d'arreu del món. En temps de més normalitat m'agrada visitar altres ciutats/estats d'Estats Units o fer escapades a la muntanya ja que la natura m'encanta. ▶

Amb el seu pare dalt del gratacel Rockefeller, Nova York, gener 2019.

– En estar tan lluny de casa, t'enyores?

– La veritat és que amb la pandèmia ha estat difícil, ja que no he pogut veure la meva família durant molts mesos i realment es fa dur. Jo ja he dit que estic vacunada de la Covid, però sembla que a Europa tot es mou més lentament. Crec que sóc una persona molt independent i que sempre m'adapto a les circumstàncies, però realment he tingut moments de frustració ja que és dur estar tan lluny de casa i de les persones que estimes. Tanma-

teix, crec que l'allunyament ha estat un prova a passar i que m'ha ajudat a trobar vies alternatives per mantenir les relacions. La veritat és que la ubicació no m'importa tant ja que m'encanta descobrir nous llocs i cultures, i sempre estic viatjant. Però no poder veure les persones que t'importen durant tant temps és la part més complicada.

– Alguns seguidors teus sabem una mica el que fas pel que penges a les xarxes.

– M'agrada fer servir les xarxes socials perquè em permet una interacció més ràpida amb els meus amics, família i coneguts. La veritat és que entre la diferència horària –són vuit hores de diferència– i que acostumo a estar bastant ocupada, utilitzar aquestes plataformes em permet tenir una interacció asíncrona que per a mi és molt convenient. No dedico gaire temps al meu contingut; vaig tenir temporades que sí, però ara simplement penjo coses quan em venen de gust o que vull compartir de manera que surt

més espontàniament.

– Quan temps fa que ets fora i que no has vist la família?

– Amb la Covid vaig haver de cancel·lar tots els meus plans de viatge el 2020 ja que en primer lloc molts no eren possibles i per altra, he intentat ser responsable i minimitzar el contagi tot el que he pogut... La veritat és que ha estat molt estrany perquè abans de la pandèmia volava constantment, al 2019 vaig agafar més de 20 vols! Mica en mica sembla que tot va tornant a la normalitat. Tinc vols per anar a Califòrnia i Florida en els pròxims mesos i per volar a Barcelona a finals de juny. Fa quasi un any i mig que no veig la família, des del Nadal del 2019... Em fa molta il·l·lusió poder tornar!

– Et quedaràs gaire temps?

– Unes tres setmanes. Suposo que passaré part dels dies entre Barcelona i Agramunt, ja que tenim casa als dos llocs i segons les restriccions regionals m'hauré d'adaptar.

A baix, amb els pares a la distinció de les PAU, juliol 2015.

A la dreta, les tres germanes: Anivid, Glòria i Amanda a la graduació de veterinària de la Glòria a la UAB, juny 2018.

Al Grand Canyon, abril 2019.

En el futur més proper tinc pensat anar uns mesos al Japó ja que la seva agència espacial, JAXA, té projectes molt relacionats amb la meva investigació.

– **Quin és el teu projecte de futur?**

– Bona pregunta! La veritat és que tinc moltes idees en ment, però en el futur més proper tinc pensat anar uns mesos al Japó ja que la seva agència espacial, JAXA, té projectes molt relacionats amb la meva investigació i és una experiència que vull tenir ara que gaudeixo de més flexibilitat en la meva vida. A més llarg termini, m'agradaria

fer un postdoctorat o treballar com a investigadora en alguna agència espacial. La ubicació no em preocupa ja que m'encanta viure experiències diferents i no tinc por als reptes.

– **I de cara al treball?**

– De cara al treball, doncs, m'encantaria formar part d'una missió real com a investigadora o ser professora universitària en un futur. No tinc gaire clar quina serà la destinació, però crec que no vull tornar a Europa, almenys durant els pròxims anys, ja que vull tenir diferents experiències arreu del món.

– **Estàs al corrent del que passa a Agramunt i a Catalunya?**

– Mantinc lligams amb els amics més propers i la família. No tinc gaire temps per posar-me al dia amb tothom, però intento saber de les persones que més m'importen i han estat presents per a mi quan més les he necessitat. Vaig seguint les notícies sobre Catalunya i Agramunt, sobretot a través dels meus pares o dels diaris principals. Vivim en un món tan globalitzat i amb tants mitjans que és fàcil

assabentar-se del que passa a altres llocs del món. He de dir que la meua perspectiva ha canviat ja que moltes coses que passen a Catalunya les visc més en tercera persona o des de la distància, i això es nota.

– **Moltes gràcies, Anivid, per haver acceptat aquesta entrevista a través de la xarxa.**

– Moltes gràcies a vosaltres per entrevistar-me. La veritat és que rebre un reconeixement per part del poble on has nascut i t'has criat sempre és especial ja que coneixes molts dels lectors i tot plegat et porta records.

Veure com l'Anivid "progrés a adequadament" en l'astrodinàmica dins del món de l'enginyeria aeroespacial és tota una satisfacció. La veritat és que tots els que ens hem dedicat a l'ensenyament, quan sabem d'un exalumne que està reeixint en la vida, ens omplim de satisfacció i ens estarrufem com paons que cerquen parella perquè ens fa pensar que potser la nostra tasca docent no la vam fer tan malament.

Joan Puig Ribera

Roig TORRÓ D'AGRAMUNT XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 - 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torrnsroig.com

Joana d'Aragó (c. 1469-1510), la filla urgellenca del rei Ferran el Catòlic i de Joana Nicolau

Ferran d'Aragó.

Tot i que no consta documentalment ni la data ni el lloc de naixement, el més probable és que la filla del rei Ferran i de Joana Nicolau nasqués a Tàrrrega o a Agramunt l'any 1469.

Al llarg del temps han estat nombroses les publicacions sobre la figura de Ferran el Catòlic que han analitzat la seva vida familiar, però de la seva filla gran, coneguda pel nom de Joana d'Aragó, n'aportaven ben poques notícies. Es coneixia el seu casament amb el conestable de Castella, però la família materna d'aquesta dama ha estat durant segles un enigma.¹

A diferència de les altres dues filles il·legítimes del rei Ferran, que foren destinades de forma discreta a la vida monàstica, Joana ja va ser reconeguda molt aviat pel seu progenitor, que es va cuidar sempre del seu manteniment i educació. A més, aquesta dama fou un testimoni d'excepció al costat del seu pare el rei en moments crucials de la història peninsular. Joana d'Aragó destacà per la seva bellesa, fama que coneixem per cronistes estrangers. També fou famosa per la seva pre-

paració intel·lectual i humanista, que lloaren escriptors del seu temps a qui ella va incentivar i protegir.²

Naixement de Joana d'Aragó

Tot i que no consta documentalment ni la data ni el lloc de naixement, el més probable és que la filla del rei Ferran i de Joana Nicolau nasqués a Tàrrrega o a Agramunt l'any 1469. Com argument a favor del seu naixement a la vila del Sió hi tenim l'estret vincle que la mare va mantenir sempre amb la seva germana Esperança, casada amb un pagès d'aquesta vila. A la vegada destaca el suport que també va tenir del seu cosí el prevere Arnau Clarió, membre d'una família de notaris agramuntins. A més, en la documentació referent a la concessió que l'any 1475 el rei Ferran va fer a la mare de les rendes reials de la vila d'Agramunt també s'hi especificava que la noia hi residia.

Pel que fa a la vila de Tàrrrega, s'hi troben referències reculades dels Nicolau i, més endavant, consta que la seva mare hi posseïa una casa i diverses peces de terra. De tota manera, no consta que Joana Nicolau mantingués cap relació familiar amb ningú de Tàrrrega.

Primeres notícies de la filla natural del rei Ferran

La primera notícia de la petita Joana la tenim l'estiu de 1472 quan Ferran feia un pagament de 50 lliures a Franci Ferrer, capellà de Tàrrrega, que li havia portat la nena fins a Saragossa.³ No sabem si la iniciativa fou del pare, que voldria conèixer la seva filla, o de la mare, per tal d'aconseguir alguna donació per al seu sosteniment.

El mateix rei Ferran ja va reconèixer en el seu primer testament fet l'any 1475 els seus dos fills naturals, Alfons i Joana, tot demanant a la família reial la protecció de les

¹ Costafreda i Puigpinós, Virgínia, "Joana Nicolau, amor primerenc del rei Ferran el Catòlic i mare de Joana d'Aragó", *Estudis Històrics i Documents dels Arxius de Protocols*, 31, 2013, p. 147-200. [http://www.fundacionoguera.com/revista/Volum%20XXXI%20\(2013\).pdf](http://www.fundacionoguera.com/revista/Volum%20XXXI%20(2013).pdf)

² Costafreda i Puigpinós, Virgínia, "Origen i trajectòria de Joana d'Aragó, filla del rei Ferran el Catòlic i de Joana Nicolau", *Urtx. Revista cultural de l'Urgell*, 31, 2017, p. 113-139. <https://www.raco.cat/index.php/Urtx/article/view/326030/464893>

³ ACA, Cancelleria, Reg. 3515, f. 12v, 4ª numeració.

Encapçalament de la dedicatòria a Joana d'Aragó de Francesc Alegre BC.

Retrat d'una noble per Michel Sittow.

Als boncs liberts d'totes passios mes en la poesia q p les mal tractat en la obra perfectioles tant ab mes laor als mirados atefes: quat es fora di va als mouals la sciencia: loare los antics e co aden hozare la agudeza de ylls p baper en egypte trobat algus caractes q satisfieret en loch d'ietres als d'aqll teps: grol los: loare inuerva en atenes p la i nccio di tejar e brodat loare en sicilia a ceres per esser inoera de cultuar la terra. E moltes altres dones loare los passats per la inuencio d'varies sciencias. E perq acostuma la bonoi noduir les arts e los amos encelos a delag de laor a be o bzar se esloce claramet se amoltra per qll camitantes dones de pcur foren tant estimades mes vuy qui honra la virtut ne vta se yona qui en los nres dies repeseta a ylls a minerva y a ceres dant fauor a les letres ja di tot obliades no sol tirat les altres al digne exercici d'la faua deessa mes cultisant los amos del coniu dies dones berin d' tota pntat per exple d' qll p cert...

criatures i de les seves mares respectives. Tot i que en el document quedava clar que eren fills de dones diferents, la confusió es va anar estenent i molts estudiosos, especialment de fora de Catalunya, feien Joana i Alfons fills de la mateixa dona, la cervrina Aldonça Roig. Aquesta confusió s'ha mantingut fins avui dia, tal com va quedar palès en una recent sèrie televisiva.

Educació de la filla del rei

Des dels primers anys la infanta Joana, germana petita de Ferran, va exercir un paper protector cap a la neboda i la mare d'aquesta. Quan pel seu casament amb el rei de Nàpols, la infanta va marxar devia recomanar al seu germà que la nena s'eduqués amb la que havia estat cambrera major de la seva mare i també de la mateixa infanta. Aquesta dama era Isabel de Mur, que es va fer càrrec de la filla

del rei i després de la seva mort la va suplir la neboda Estefania Carròs. Aquestes dames també estaven vinculades a les comarques urgellenques, ja que Estefania rebria els castells de Golmés i de Vallverd per herència de la seva mare i de la seva tia Isabel.

No sabem en quin moment tant Joana com la seva mare es devien traslladar a Barcelona. La filla ja s'hi trobava abans de l'any 1486 quan el rei li pagava les despeses després de la mort d'Isabel de Mur. A la capital catalana la noia va entrar en contacte amb el secretari de la cancelleria reial l'italià Antonio Geraldini. Aquest humanista segurament fou el seu mestre i admirat per les qualitats intel·lectuals de la filla del rei li dedicà una de les seves composicions poètiques que publicà aquell mateix any, els *Carmina ad Iohannam Aragonum*. També es va relacionar amb l'ambient cultural de la ciutat comtal i amb els escriptors en llengua catalana. Així, un altre escriptor que va sentir admiració per Joana fou Francesc Alegre, tal com manifestava en el pròleg de la traducció al català de *Les metamorfosis* d'Ovidi, que va publicar l'any 1494. Joana devia afavorir la publicació i l'escriptor en la dedicatòria a la filla del rei destacava la tasca que realitzava com afavoridora del cultiu de les lletres entre les dones.

Fundació de la confraria del Roser

La situació econòmica de Joana devia millorar amb la donació de 20.000 sous anu-

als que el rei Ferran va fer a la seva filla i que havia de pagar la batllia general de València. Consta que ja cobrava aquests diners l'any 1486 i que es van continuar pagant fins que la noia es va casar.

Tot i la seva joventut, l'any 1488 Joana fundà la capella i confraria del Roser al monestir de dominiques de Montsió de Barcelona. Es tractava d'una fundació primerenca a Europa. L'any 1493, durant l'estada del seu pare a Barcelona després de l'atemptat que gairebé li costà la vida, va aconseguir que aquest dotés la fundació amb diversos censos i tributs provinents dels béns confiscats per la Inquisició.

Projectes de casament per a Joana d'Aragó

Des del primer moment el rei Ferran intentà obtenir un bon casament per a la seva filla gran i foren diversos els intents per aconseguir-ho. En un principi pretengué establir una aliança amb nobles castellans i després amb l'hereu de l'important patrimoni de la casa catalana dels Cabrera, però el darrer comte d'aquesta nissaga morí en l'adolescència. Més endavant, ho intentà a nivell internacional, amb el germà del duc de Milà, amb el duc de Bretanya i, fins i tot, amb el rei d'Escòcia. En aquest darrer projecte, tot i que els ambaixadors presentaren Joana com a filla d'un casament secret de Ferran, no aconseguiren l'objectiu, perquè l'escocès volia una de les infantes. Més endavant, es prometé amb el marquès Luís de Pimentel, però el projecte també es frustrà perquè

◀ **Després de la llarga estada dels reis Ferran i Isabel a Barcelona, quan reberen Colom a la tornada del primer viatge al Nou Món, Joana es devia haver incorporat a la cort. L'any 1496 ja consta que vivia amb els reis a Burgos. L'estada de Joana a la cort castellana s'allargà fins que es va casar l'any 1502.**

Capítols matrimonials any 1502. Signatures del rei Ferran, de Joana d'Aragó i del conestable Bernardino (AHN).

aquest jove morí d'accident poc abans del casament.

Casament de Joana i del conestable Bernardino

Després de la llarga estada dels reis Ferran i Isabel a Barcelona, quan reberen Colom a la tornada del primer viatge al Nou Món, Joana es devia haver incorporat a la cort. L'any 1496 ja consta que vivia amb els reis a Burgos. L'estada de Joana a la cort castellana s'allargà fins que es va casar l'any 1502. Durant aquest període coincidí amb el pintor Michel Sittow, un magnífic retratista que treballava per als monarques.

Els Reis Catòlics van residir sovint a la casa dels conestables de la capital burgalesa, anomenada la casa del Cordón. Allà reberen Cristòfol Colom en la tornada del segon viatge i s'hi realitzà el casament de l'infant Joan amb Margarida d'Àustria. Joana també hi assistí ja que formava part de la cort reial al

costat de les infantes. Finalment, després dels diversos projectes matrimonials frustrats, el rei va concertar el casament de la seva filla Joana amb el conestable de Castella, Bernardino Fernández de Velasco, l'amfitrió dels reis a Burgos.

Com que l'infant Joan va morir prematurament, la seva germana Joana es convertí en hereva i amb el seu espòs Felip d'Àustria es desplaçaren a la península per ser jurats hereus. La trobada amb els monarques es realitzà a Toledo l'any 1502 i les festes per la rebuda dels prínceps es van fer coincidir amb la cerimònia de casament de Joana d'Aragó amb el conestable de Castella. Els cronistes flamencs van descriure amb detall el casament i destaquen la fama de Joana d'Aragó, que en la seva joventut fou considerada la més bella donzella d'Espanya. L'arxiduc Felip d'Àustria feu de padrí i portà la núvia fins a l'altar.

Amb aquest casament Joana passava a formar part d'una de les principals famílies nobles castellanques i des de la casa dels Velasco a Burgos se situava al centre de l'escenari polític d'aquells anys.

Joana d'Aragó al costat de la reina Joana de Castella

Després de morir la reina Isabel, els arxiducs tornaren a la península per fer-se càrrec de la corona de Castella i s'instal·laren a la casa dels conestables a Burgos. En aquesta ciutat participaren en la solemne entronització i festa amb motiu de la inauguració de la capella que Joana d'Aragó havia fet reformar al convent de predicadors. Al cap de pocs dies, de forma sobtada, morí Felip d'Àustria a la casa dels conestables. El recorregut pels camps de Castella amb el cadàver del seu espòs és un dels episodis més dramàtics de la llegenda negra de Joana de Castella i un dels arguments més utilitzats per demostrar que la reina s'havia tornat boja. En aquelles tràgiques circumstàncies, la reina vídua trobà el major suport en la seva germanastra i li demostrà tenir la més gran estimació.

Les inquietuds humanístiques i literàries de Joana a Burgos

Mentre Joana residia a Castella també continuà amb les seves inquietuds literàries patrocinant la traducció de "L'Infern" de la *Divina Comèdia* de Dante per part de Pedro Fernández de Villegas, ardiaca de Burgos. Aquest autor feia una lloança de la noble en qui destacava el continu-

Façana de la casa del Cordón a Burgos.

Analitzant el recorregut vital, tot i ser breu, de Joana d'Aragó, se'ns presenta des de ben jove amb grans inquietuds que la porten a relacionar-se amb escriptors humanistes i a fundar una confraria a Barcelona. Unes iniciatives ben inusuals en aquell temps per a una jove que, tot i ser filla del rei, era il·legítima.

at estudi des de petita, que li va reportar una sòlida formació clàssica. A la vegada destacava la preferència que Joana tenia pel poeta Dante, del qual no només podia recitar de memòria bona part de la seva obra sinó que a més coneixia molt bé el que grans autors n'havien escrit. Joana havia impulsat decididament aquesta traducció que fou la primera impressió en castellà de part de la famosa obra. Així, Joana destacà en el seu paper d'estímul cultural, no només en la seva etapa barcelonina, sinó també durant els anys que va viure a Burgos.

El testament de Joana d'Aragó

Joana va redactar personalment el seu testament l'any 1509 quan s'acostava el moment del part de la que

seria la seva filla Juliana. El primer dels llegats personals era per a la seva mare, a qui feia donació de cinquanta mil maravedís anuals durant tota la seva vida. En el document no feia constar el nom de la mare, de manera que continuava sense desvelar el misteri sobre el seu origen. No s'oblidava de les devocions que tenia a la seva terra catalana, especialment, al monestir de Santa Anna i a santa Eulàlia de Barcelona i també a la Verge de Montserrat. Al seu capellà Arnau Clarió li llegava cent mil maravedís. Aquest prevere agramuntí, cosí de la seva mare, tornà a Catalunya després de la mort de la duquessa. Quan, més endavant, Joana Nicolau el nomenà marmessor en el seu testament, també va fer constar que havia servit a la filla.

La filla Juliana Àngela

Malauradament, Joana va morir prematurament l'estiu de l'any 1510 a conseqüència de l'infantament d'un altre fill. Com que aquest nen també morí uns mesos després, dels cinc fills que tingué amb el conestable només va sobreviure Juliana, que en el moment de la mort de la mare encara no tenia un any i mig. El rei Ferran va concertar el casament d'aquesta neta amb el cosí germà Pedro, perquè així pogués gaudir dels títols i propietats dels Velasco. Aquest matrimoni no va tenir descendència.

La capella de la Concepció a Medina de Pomar

Joana també havia fundat la capella de la Concepció al monestir burgalès de Santa

Clara de Medina de Pomar, on va voler ser soterrada. La seva filla i el gendre es van cuidar de decorar la capella i de fer realitzar les estàtues funeràries dels ducs. Juliana en el seu testament manava que aquestes estàtues i els cossos dels seus pares fossin traslladats a l'altra capella familiar que tenien a la catedral de Burgos però el trasllat no es va fer. Finalment, les estàtues del conestable i de Joana d'Aragó, realitzades per l'escultor Felipe Bigarny, es van reaprofitar i es van col·locar al frontispici del cor del convent de Santa Clara de Medina de Pomar.

Analitzant el recorregut vital, tot i ser breu, de Joana d'Aragó, se'ns presenta des de ben jove amb grans inquietuds que la porten a relacionar-se amb escriptors humanistes i a fundar una confraria a Barcelona. Unes iniciatives ben inusuals en aquell temps per a una jove que, tot i ser filla del rei, era il·legítima. Aquestes aportacions havien quedat en l'oblit o s'havien atribuït, erròniament, a la seva germana d'igual nom, la que fou reina de Castella. En la seva etapa burgalesa i amb una millor posició econòmica, aquestes inquietuds continuaren i, a més, va poder complementar-les amb destacats projectes artístics. De tota manera, l'allunyament de la seva terra natal i la seva mort prematura desdibuixaren i estroncaren aquesta trajectòria destacada, no solament per totes les iniciatives literàries, artístiques i religioses que va portar a terme, sinó també pel paper de suport que va exercir al costat del seu pare i de la seva germana. ■

atípica
 Restaurant 687 861 219
 973 391 086

**EXCAVACIONS
 TRANSPORTS**

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04
AGRAMUNT

pintura i decoració

RS

Roman Serra
 695 558 383

GRUCONSA
 GRUPO CONSIST, S.A.

*Flexible solutions
 for flexible packaging*

A GRUPO CONSIST, S.A.

Ens preparam per a un futur on no deixem de cercar solucions flexibles i adaptades a les necessitats dels clients.

Afrontem aquest futur des de l'optimisme, amb ganes, idees i joventut i també amb experiència, coneixement i cultura empresarial.

Tots som part d'aquesta empresa que ha unit i seguirà unint generacions. Aquest és el major actiu de la cadena de valor.

És moment d'avançar amb una marca que incorpora tots els nostres trets d'identitat i afronta el futur amb ganes de fer i ser.

Benvinguda,

GRUCONSA

Prismàtics

Des de l'hotel del penya-segat passo estones guaitant la cala i la caleta que hi ha a l'altre cantó. A ull nu veig la gent que va i ve de la platja, però em costa afegurar-ne els detalls. Agafo els prismàtics. De bon de matí hi ha poca animació.

Des de l'hotel del penya-segat passo estones guaitant la cala i la caleta que hi ha a l'altre cantó. A ull nu veig la gent que va i ve de la platja, però em costa afegurar-ne els detalls. Agafo els prismàtics. De bon de matí hi ha poca animació. A la terrassa de la casa cantonera entre la cala i la caleta, una dona gran vestida de negre seu en una butaca de vímet, immòbil, les cames encreuades, el colze sobre el braç del seient, la mà aguantant-li la barbata en posició pensativa. Cap al centre de la cala, tocant la sorra, un home de mitjana edat camina amb un gos blanc petit, petaner, lligat amb una corretja marró; amb semblant abstret, no mira l'animal ni mira enlloc, fa la sensació que li ha tocat treure'l a passejar si us plau per força. Dues xiquetes se li acosten. A la terrassa de la casa, la padrina de negre no es mou, sembla una estàtua. Les noies, baixetes, bufones, una castanya i l'altra morena, arriben justet als vint anys, te-

xans molt curts i esfilagarsats, vambes blaves sense mitjons, una voluminosa motxilla a l'esquena, com si anessin d'uniforme a colònies. S'aturen davant l'home. Parlen. El gos els ensuma les cames, ara una ara l'altra; la morena s'ajup i li fa una magarrufa. L'home, sense fer cas de la bestiola, assenyala amb la mà cap endavant, cap a la caleta. La vella de la terrassa continua d'escultura filosòfica. Les xiquetes marxen en la direcció indicada per l'home, el ca tiba la corretja amb intenció de seguir-les, les potes del davant alçades de terra, el coll i el morro enravenats, m'ha semblat sentir-li un gruny atiplat; l'home fa una estrebada i el gos, com un camionet de juguina arrossegat per un nen amb un cordill, torna de patac als peus de l'amo. Les noies han arribat a la caleta, no hi ha ningú, deixen les motxilles a terra, despleguen sobre la sorra una tovallola gran com un llençol, es descalcen, es treuen la samarreta, es queden en *topless*, s'ajueuen panxa enlaire una al costat de l'altra, es miren, es fan un petó fugisser als llavis, estiren el braç i fan manetes. La padrina de la terrassa roman estàtica com una efígie egípcia. El quisso, ara sense corretja, corre lliure cap a les xiquetes, quan hi arriba els llepa les ungles dels peus pintades de fúcsia; l'amo, xano-xano, és unes quantes passes enrere. Elles aixequen el cap, s'asseuen, requereixen el gos amb les mans, ell hi va i li acaronen el coll, el morro, els lloms. L'home s'hi atansa i,

sense mirar l'animal, s'adreça a les noies, parlen i després elles s'ajupen i amanyaguen altre cop la bestiola, que seu d'esquena a ells guaitant el mar. La vella de la butaca de vímet continua meditant; ara surt a la terrassa una altra dona també gran, cabells blancs, pantalons llargs de color verd clar, s'asseu en una butaca davant de l'altra. No sembla que es diguin res. Per fi, la padrina de negre es belluga, s'aixeca. Ostres! No és una dona sinó un home, el racó ombrívol on s'estava m'ha enganyat. Es treu de sobre les espatlles una mena de capa fosca que l'abrigava i es posa a caminar, ranc com si tingués artrosi als peus; quan arriba a la barana que dona a la caleta s'hi repenja amb les dues mans i fa un cop d'ull cap avall. La dona que acaba de sortir a la terrassa el crida i li assenyala amb el braç l'interior de l'habitable. Ell es gira, fa unes passes en aquella direcció i s'atura. Sembla que s'ho repensa. La dona xerra i mou les mans amb energia. Ell ni li contesta ni la mira sinó que refà el camí cap a la barana, ara sense coixejar, i s'hi aboca. Ella el continua interpel·lant i l'home, sense deixar de mirar cap avall, li fa un senyal amb la mà rere l'esquena com dient-li que no l'atabali, que calli. A la caleta, les xiquetes prenen el sol de cara, altre cop estirades; el gos jeu entre totes dues amb posat satisfet: el seu amo no es veu enlloc. El vell no es mou, abocat a la barana.

Lo navegant del Sió

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406
vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís

Av. La Casanova, 95
(Pol. Ind. La Casanova)
25300 Torredembarra

Segueix la nostra actualitat

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM Diumenge

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Activitats de primavera

FONT: COL. M.D. SOCORS

El passat mes de maig vàrem celebrar una nova edició de l'“English week”, amb el continent americà com a protagonista d'una setmana plena d'activitats per a totes les etapes del centre. Els alumnes de la llar d'infants i educació infantil van gaudir d'activitats com ara conta contes, activitats musicals i jocs d'expressió oral. Els alumnes d'educació primària, per la seva banda, van participar en activitats dins i fora del centre: bingos, videoconferències en directe amb els EUA amb l'exalumna Anivid Pedrós –estudiant de doctorat en enginyeria aeroespacial a la Universitat de Colorado– i Sílvia Díaz de Alda –professora d'anglès a Texas–, treballs artístics, ‘kahoots’, exposicions de treballs, gimcanes i conta contes. Una setmana engrescadora que va permetre endinsar-nos amb més profunditat en la llengua i la cultura anglesa.

Una altra activitat destacada que vam portar a terme recentment va ser el ‘Dia de

les matemàtiques’. Una jornada en què els alumnes varen posar a prova les seves habilitats i coneixements mitjançant una gimcana matemàtica que va comptar amb quatre espais: un racó d'enigmes, un de càlcul, un de geometria decorativa i corporal i un de ‘tangram’. Va ser una jornada lúdica que finalitzà amb el lliurament de polseres i diplomes per a tots els participants.

I, seguint amb activitats extraordinàries, cal destacar la visita de l'actriu de doblatge agramuntina Àngels Ribalta, aprofitant l'eix transversal del curs basat en el cinema que enguany treballam. En aquesta sessió vam poder descobrir en què consisteix el seu ofici, quines habilitats cal tenir per dedicar-s'hi i què cal fer per tenir cura de la veu. A més a més, els infants van xalar a través de demostracions en directe i observacions d'alguns dels seus doblatges en gèneres diversos.

Col·legi Mare de Déu del Socors

ÀNGEL &
Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

OBRADOR I BOTIGA:

Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

**ELABOREM TOTS ELS
NOSTRES TORRONS
I XOCOLATES DE
MANERA ARTESANA.**

ÀNGEL &
BIOlluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Llengües i cultures a l'escola

FONT: ESC. MACIÀ-COMPANYNS

FONT: ESC. MACIÀ-COMPANYNS

No es pot entendre l'ensenyament d'una llengua sense fer referència a la seva cultura i tradicions més representatives. És per aquest motiu, que la celebració a l'escola de les festes tradicionals pròpies i les més populars arrelades a les llengües curriculars del centre, juntament amb trets culturals de l'alumnat de l'escola d'origen molt divers a més d'enriquir-nos, ens cohesiona i prepara per a conuiuere i desenvolupar-nos en una societat plural i canviant.

Tot i les mesures sanitàries aplicades al centre per a la prevenció de la Covid-19, dins les aules i al pati, amb el nostre grup bombolla, no hi han mancat les celebracions: des de la castanyada a Halloween amb disfresses, màscares, representacions de *Trick or Treat* i receptes esgarifoses; Nadal, amb cançons i recerca de tradicions d'arreu, acabant amb Pasqua o *Easter*, amb ous pintats, contes, i en aquests cas, amb receptes molt delicioses i poemes.

Cada cop, recollit el treball de tots en un gran mural exposat al vestíbul i vídeos compartits, perquè l'alumnat de les altres aules poguessin veure el que uns i altres havíem fet.

Per finalitzar, hem celebrat la diada de Sant Jordi, amb una gravació de la llegenda ben especial, en les llengües d'origen dels nostres alumnes de l'escola. Així doncs, hem pogut gaudir d'una història explicada en molts idiomes diferents: català, castellà, anglès, àrab, romanès, aranès, wolof, francès, búlgar, xinès, portuguès, ucraïnès, bambara i soninke. Des d'aquí volem agrair la participació i implicació, tant d'alumnes com famílies per tal de poder dur a terme aquest bonic projecte. El resultat va ser una llegenda amb molts sons, plurilingüe i intercultural d'allò més entretinguda. Si encara no l'heu vist, està disponible a la web de l'Escola Macià-Companys.

**Comissió plurilingüe
Escola Macià-Companys**

L'Era s'omple de primavera

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

Amb l'arribada del bon temps, a l'Era canviem el joc de les estances pels jocs a l'exterior i aprofitem la major part de les hores, en les quals encara no fa massa calor, per sortir i fer activitats al defora.

Els infants de les estances de Llar 2 han començat amb les sortides per la vila i pels voltants de la Llar. L'entorn de l'escola ofereix la possibilitat de poder tenir contacte amb la natura i hem fet alguna sortida a recollir floretes, espigues... als camps del costat. Hem anat a esmorzar i jugar al Parc dels Dipòsits, a la plaça del Mercadal, a la plaça del Mercat i al parc Riella. Hem visitat els Gegants i els Capgrossos, hem replantat les jardineres de la carretera de Cervera i, sobretot, gaudim de la felicitat que dona passejar amb els companys i companyes.

Però mentre els grups de grans són a passeig la

vida de la Llar continua i els de Llar 1 i Llar 0 aprofiten per poder jugar als espais del jardí habilitats per als grans i que, degut a les mesures que s'han hagut de prendre pel no contagi de Covid, encara no havien pogut descobrir.

Les activitats de descoberta han girat al voltant de les flors i se n'han fet de moltes maneres. Des de desfullar les roses de diferents colors i picar-les en un morter i fer aigua de roses a posar-les amb aigua i congelar-les i tornar-les a manipular, a fer quadres per decorar la classe, a sucocar-les amb pintura i pintar en una cartolina... En fi que l'objectiu és que els infants puguin ser conscients que amb un mateix element es poden crear moltes coses.

Ara continuarem amb l'estiu que ens portarà el poder gaudir de l'aigua.

Educadores
Llar d'Infants l'Era

CoTs
CoTs

- Merceria
- Perfumeria
- Marroquineria
- Articles de viatge

Plaça del Mercadal, 4
Tel: 973 57 01 32
HGRAMUNT (Vielha)

VINT I VINT TOURS

Marta Joval Solé
Agent de viatges

Carrer Sió, 23 baixos
25310 AGRAMUNT
973 044 150 - 675 052 415
vintivintours@gmail.com

Pla
 RELLOTGERIA
 JOIERIA
 ARMERIA

Baixada del Mercadal, 11
 Tel. 973 390 308
 AGRAMUNT

Av. Generalitat, 10 • AGRAMUNT • Tel./Fax 973 392 311 • Mòbil 630 053 450

MECANICA *Sim* LABORATORIS

**FORN
 ESNATGES**

C/ Sant Joan, 12
 Tel. 973 39 09 43
 AGRAMUNT

Margarita
 moda

dona
 home
 jove

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

**tendals
 Sangrà**

Tendals locals • Carpes • Pergoles • Tendals usatjats
 Portes ràpides • Corones industrials • Tapissaria • Cortines
 Persiana • Mosquiteres • Retolació • Impresió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

Av. de Sant Joan, 11 25310 Agramunt (Lleida)
 00200 TARRAGONA (Lleida)

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

R. Mendoza

Resultats i classificacions

Estem arribant al final d'aquesta atípic-a temporada en què s'han disputat uns 10 partits, en alguna categoria han sigut menys pels ajornaments d'alguns partits a causa de la pandèmia.

Els tres alevins han fet una gran temporada, destacant l'aleví-A que ha guanyat el campionat i els altres dos han quedat en segona posició. D'altra banda, el prebenjamí també és el campió del seu grup d'una manera contundent.

Tercera Catalana

Agramunt G. Gatell 3 - Vallfogona Balaguer 1

Oliana 0 - Agramunt G. Gatell 3

Agramunt G. Gatell 0 - Seu d'Urgell 3

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	25	13	8	1	4	36	23

Les dues victòries ens posaven en segon lloc a l'espera del partit davant el líder, la Seu d'Urgell, per poder retallar distàncies; però res no va sortir bé en un partit que des del primer quart els de la Seu van dominar i se'n van emportar la victòria i també el campionat.

Juvenil

Agramunt G. Gatell 5 - Lleida 1

Mollerussa 2 - Agramunt G. Gatell 5

Agramunt G. Gatell 5 - Terraferma 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	22	10	7	1	2	32	19

L'equip ha acabat el campionat amb una meritòria tercera posició i amb la sensació que li han faltat partits per continuar millorant a la classificació.

Cadet

Almacelles 4 - Agramunt G. Gatell 0

Agramunt G. Gatell 2 - AEM 0

Tremp 5 - Agramunt G. Gatell 2

Pla d'Urgell 8 - Agramunt G. Gatell 5

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	12	9	4	0	5	30	29

El cadet aquest mes no ha guanyat cap partit. Els confinaments els ha pas-sat factura i baixen a la novena posició.

Jugadors: I. Teleanu, A. Pijuan, M. Bullich, G. Pérez, M. Timoneda, M. Brils, Y. Torra, R. Pijuan, K. Rodrigues, A. Ciocan, G. Udvar, A. Escanilla, M. Lluch, N. Coll, Y. Nakhil, D. Bagés. Entrenador: A. Gaset. Delegat: J. Guixé

Infantil

Agramunt G. Gatell 4 - Pardinyes 3

Mig Segrià 11 - Agramunt G. Gatell 0

Agramunt G. Gatell 0 - Intercomarcal 3

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	6	10	2	0	8	10	39

A l'infantil la victòria davant el Pardi-nyes els ajuda a pujar dos llocs i acabar la temporada en novena posició.

Aleví A

Agramunt G. Gatell 6 - At. Segre 0

Agramunt G. Gatell 3 - Balaguer 3

Balàfia 2 - Agramunt G. Gatell 12

Agramunt G. Gatell 7 - Mig Segrià 1

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	28	10	9	1	0	65	18

L'aleví-A ha guanyat el campionat amb un final apassionat. La victòria davant l'At. Segre ha estat determinant.

Aleví B

Organyà 5 - Agramunt G. Gatell 10

At. Segre 1 - Agramunt G. Gatell 3

Orgel·lia 2 - Agramunt G. Gatell 5

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	26	10	8	2	0	52	21

L'aleví-B també ha acabat el campio-

nat amb una excel·lent segona posició.

Aleví C

Agramunt G. Gatell 12 - Pla d'Urgell 2

AEM 5 - Agramunt G. Gatell 5

Agramunt G. Gatell 5 - Intercomarcal 4

Artesa 1 - Agramunt G. Gatell 6

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	22	9	7	1	1	63	31

L'aleví-C completa la bona actuació dels alevins. També ha acabat a la segona posició de la classificació.

Benjamí

Agramunt G. Gatell 4 - Baix Segrià 2

At. Segre 0 - Agramunt G. Gatell 3

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	10	7	3	1	3	27	19

El benjamí, gràcies al bon partit al Segrià els col·loca en la sisena posició.

Prebenjamí

Intercomarcal 1 - Agramunt G. Gatell 7

Agramunt G. Gatell 5 - Guissona 3

Agramunt G. Gatell 8 - Bordeta 0

Classificació	Punts	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Agramunt G. Gatell	24	8	8	0	0	47	8

El prebenjamí s'ha proclamat campió sense haver cedit cap punt. ■

Max Serra podi a França

FONT: SECCIÓ MOTARDS

Imatge del podi de Max Serra i d'un moment de la cursa.

FONT: SECCIÓ MOTARDS

El pilot de la secció motards del CHA acaba segon en la primera cursa del Campionat Francès de SUPERMOTARD. La prova es va disputar al circuit de Belmont-sur-Rance. Era la seva primera experiència fora del nostre territori, i la veritat que es va adaptar molt bé a un circuit nou per a ell. Tot i això, des de les primeres sortides a pista ja es va veure que estava a l'alçada dels pilots de casa.

Als primers entrenaments cronometrats va fer el segon millor temps. En els definitius va fer quart, sortint des de la primera fila de la graella. Des d'aquesta posició va fer una remuntada fins arribar a la segona posició, que és la que va acabar. Molt content de l'experiència, i ara a preparar l'última cursa del campionat d'Espanya a Albaida (València).

Agrair tot el suport rebut dels sponsors, mecànics, família, amics, etc. ■

R
Rubèn

Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Recta final

S'acosta el final de temporada amb opcions molt diferents per a tots els equips del club. Per una banda, l'equip Benjamí A té opcions de convertir-se en campió de la seva lliga i l'equip Infantil va lluitar pel mateix fins la penúltima jornada. Per altra banda, el Sènior A consuma el descens a Primera Divisió després de tres temporades a Divisió d'Honor.

També us volem anunciar que des del 5 fins al 30 de juliol organitzarem el campus d'estiu. La tecnificació del futbol sala ocuparà el gruix de les sessions del campus, però també hi realitzarem diverses activitats com piscina i activitats de lleure. Per a més informació us podeu posar en contacte amb qualsevol membre del club.

A continuació trobareu els últims resultats dels equips que competeixen:

BENJAMÍ B

- BENJAMÍ B 5 - 2 FS MAIALS A
- BENJAMÍ B 9 - 0 CFS CORBINS A
- BALAGUER VEDRUNA CLUB FUTBOL SALA A 2 - 1 BENJAMÍ B
- BENJAMÍ B 5 - 0 FUTBOL CLUB SERÒS ESPORTIU BENJAMÍ FUTSAL A
- TREMP C.F. SALA A 2 - 8 BENJAMÍ B
- BENJAMÍ B 3 - 4 BENJAMÍ A
- EFB BALAGUER COMTAT D'URGELL A 0 - 8 BENJAMÍ B

Posició	Punts	Partits	GF	GC
4	18	10	54	26

Equip infantil, líder de la seva categoria.

FONT: FUTBOL SALA

BENJAMÍ A

- BENJAMÍ A 6 - 2 PONENT FUTSAL ALCARRÀS A
- MARISTES MONTSERRAT LLEIDA CE. A 5 - 5 BENJAMÍ A
- BENJAMÍ A 2 - 1 BALAGUER VEDRUNA CLUB FUTBOL SALA B
- BENJAMÍ B 3 - 4 BENJAMÍ A
- BENJAMÍ A 8 - 1 CFS CORBINS A

Posició	Punts	Partits	GF	GC
2	25	9	50	23

INFANTIL

- SANT JULIÀ, C.E. A 0 - 3 INFANTIL
- ESCOLA DE FUTBOL SALA COMTAT D'URGELL 0 - 2 INFANTIL
- TÀRREGA F.S. A 3 - 4 INFANTIL
- INFANTIL 3 - 1 ENCAMP CLUB FUTBOL SALA A
- ALCOLETGE CLUB FUTBOL SALA A 3 - 3 INFANTIL

Posició	Punts	Partits	GF	GC
2	20	9	33	16

SÈNIOR B

- SÈNIOR B 4 - 0 PLA URGELL, C.E.
- SERVISTAR 2000 BELLVÍS A 6 - 3 SÈNIOR B
- MAS BLANCH I JOVÉ - FS ALBI A 8 - 6 SÈNIOR B
- SÈNIOR B 2 - 3 VILA-SANA, FUTBOL SALA

Posició	Punts	Partits	GF	GC
10	12	10	32	31

SÈNIOR A

- AES LA SÈNIA-STOCKPLUS A 7 - 3 SÈNIOR A
- SÈNIOR A 4 - 6 HURACANS LA SELVA A
- FUTSAL VALLS A 4 - 3 SÈNIOR A
- SÈNIOR A 2 - 5 CFS MEDITERRANI JOSEP CASADO ASSESSORS A
- CFS NUTRADRINKS INTER ELS PALLARESSOS A 4 - 10 SÈNIOR A

Posició	Punts	Partits	GF	GC
13	6	10	28	42

Final de temporada reeixit, objectius assolits

Un cop acabada la competició dels diferents equips del BAC és el moment de fer balanç de la seva trajectòria, tenint present que ha estat una temporada atípica i en la qual en determinats moments ha costat molt trobar l'equilibri entre les ganes de passar-ho bé a la pista de joc i preservar la salut de les persones, valor per a nosaltres superior i innegociable en tot moment. Des del mes de març, moment en què les autoritats sanitàries van autoritzar les competicions de promoció d'àmbit provincial, s'han disputat un total de 34 partits amb un bagatge de 21 triomfs i 13 derrotes; però lluny de donar transcendència als resultats, destacar la bona evolució i progrés en fonaments que s'ha pogut apreciar en els diferents equips i sobretot que l'esport ha servit als nens i nenes per oxigenar-se, esbargir-se de les seves problemàtiques gaudint de l'esport que més els agrada, empoderar-se a la pista gaudint del seu moment particular de la setmana, ajudant a superar el desànim que la situació de pandèmia ha causat en la nostra societat. Una temporada en què malgrat no hi hagut proclamació oficial per part de la Federació de Bàsquet de campió territorial ni ascensos ni descensos, s'han pogut apreciar moments de bon joc, d'intensitat en la defensa, de joc combinatiu en atac i, sobretot, de percepció que la unió fa la força, que només jugant com un autèntic equip fent pinya en tots els moments es pot avançar, es pot millorar en els fonaments de l'esport i que l'orgull de la feina ben feta i l'esforç posat en tot moment no té preu, és la major recompensa.

El **Mini Mixt** ha anat de menys a més i ha acabat la temporada amb la sensació que ha finalitzat quan millor esta-

ven els nens i les nenes; que al principi els va costar un xic agafar el to físic òptim, però que un cop aclimatats a la competició s'han desenvolupat amb solvència millorant en els registres bàsics del bot, passada i tir. Per aquest grup ha estat molt positiu poder acabar la temporada jugant i s'han pogut apreciar els progressos en l'ocupació de l'espai sense pilota, la conducció en 1x1 i el balanç defensiu, conceptes sobre els quals s'ha treballat molt en aquestes setmanes. Bon treball del Xavi Fitó, la Laia Vidal i el Jordi Capitan que han sabut tenir el grup cohesionat i amb la màxima tensió competitiva.

L'**Infantil Femení** i el **Cadet Femení**, paradoxes de l'esport, han acabat en primera posició de les seves respectives lligues, el primer dels equips invictes i el segon amb només dues derrotes per un punt de diferència, assolint de manera virtual el campionat territorial en les seves respectives lligues. Un re-

coneixement que fa justícia al fet que la temporada anterior només la maleïda pandèmia va evitar que l'equip Infantil Femení jugués la final a quatre de la categoria al pavelló d'Agramunt i pogués optar pel campionat territorial al nivell A. Així doncs sigui per orgull, sigui per treure's l'espina clavada, enhorabona a tot el grup pel fantàstic treball i que serveixi com a motivació per a futures temporades en què de nou tot està fet però tot està per fer! Excel·lent el treball del Miquel Àngel Palou, demostrant un cop més que el rebre el trofeu de millor entrenador de promoció 2018-19 no va ser una casualitat.

També felicitar les cadetes que tot i no ser massa nombroses han fet palès que amb col·laboració, treball coordinat i esperit competitiu es pot arribar a les cotes més altes, enhorabona també a elles pel seu treball i constància!

El **Cadet Masculí** tot i que segurament ha obtingut pitjors resultats dels

Campiones simbòliques de les seves lligues, Infantils i Cadets On Fire!

FONT: BAC

desitjats, ha mantingut el tipus en una categoria davant equips més rodats, amb una major preparació física i en la qual s'ha notat que la majoria dels seus components eren de primer any. Tot i així mai no han perdut la cara a la categoria, han lluitat cada encontre per intentar oferir bona imatge i sensació i han acabat la temporada amb millors registres individuals i col·lectius, demostrant que l'equip i el grup es creix davant de qualsevol de les adversitats. Enhorabona també nois perquè no ha estat una temporada fàcil, però amb el vostre treball i esforç l'heu feta possible. També un reconeixement per la

FONTE: BAC

A dalt, el Cadet Femení que va obtenir una victòria de prestigi a Artesa de Segre, tot i jugar molts minuts amb només cinc jugadores. A la dreta, l'Ester Ros a Blanes amb la selecció provincial de Lleida: gran orgull del BAC!

FONTE: BAC

neig de seleccions provincials a Blanes els mesos de maig i juny. Una experiència molt positiva, enriquidora per a ella i la seva família i que posa de manifest de nou que el club està treballant la base de manera satisfactòria. Que per molts anys puguem gaudir de l'Ester, sen-

zillesa, perseverança, qualitat i talent! Moltes felicitats, Ester; s'ha fet justícia a tants i tants anys d'esforç i estimació al bàsquet!

tasca realitzada pel Javi Salat, home de club a tots els efectes i que sempre està a punt per donar un cop de mà en aquella tasca o funció que convingui. Bravo Javi, un exemple a seguir en el si de la nostra entitat.

I, per últim, fer balanç de com va anar la participació de l'**Ester Ros Godia**, jugadora cadet femení en el tor-

Ens veiem de nou a les pistes de joc i en especial a la IV Edició del Summer Basketball, Jornades de Tecnificació i Competició del 5 al 10 i del 12 al 17 de juliol. No us ho perdreu pas, oi? ■

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
Puigverd d'Agramunt
670238177 - 652460688
quixe.torres@gmail.com

Crònica de les darreres competicions

Continua l'activitat del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt. Aquest mes de maig destaquem les seüents proves i titulars:

Jornada de tecnificació a les pistes de Mollerussa

El dissabte 1 de maig el Club Atlètic Escatxics d'Agramunt va participar en una jornada de tecnificació amb entrenadors titulats a les pistes municipals d'Atletisme de Mollerussa.

Els atletes assistents, de categories Sub10, Sub12 i Sub14, varen tenir l'oportunitat d'entrenar varies disciplines d'atletisme com el salt de llargada, salt d'alçada, llançament de pilota, entre altres.

La valoració fou molt positiva. Els atletes varen poder millorar tècnicament, i alhora varen poder gaudir d'unes instal·lacions adequades per la seva pràctica esportiva. Cal recordar que Agramunt no disposa d'unes instal·lacions que permetin practicar les diferents modalitats que engloba l'atletisme.

En aquest sentit, el Club Atlètic Escatxics d'Agramunt és un dels pocs clubs de Catalunya que participem en

competicions sense tenir pista on poder entrenar.

Control de pista a les Basses d'Alpicat

El següent dissabte dia 8 una vintena d'Escatxics vam participar al control de pista a les Basses d'Alpicat. Alguns atletes van descobrir que l'atletisme no és només córrer sinó que van poder provar altres modalitats com salts de llargada i alçada, tanques, llançaments, salts d'obstacles i diferents distàncies. Dels resultats d'aquestes proves n'obtenim marques oficials que ens permeten veure l'evolució de cada atleta i, si s'escau, poder participar al Campionat de Catalunya.

Molt contents amb la participació ja que va haver-n'hi de totes les categories, SUB8, SUB10, SUB12 i SUB14.

Controls a Castellar del Vallès i Palafrugell

El dissabte 15, l'Estadi Municipal de Castellar del Vallès va acollir un control Sub16, Sub18 i Sub20. Arnau Jou va participar en la prova de 2.000 metres obstacles, en la seva categoria Sub-18, assolint un temps de 7'03.32".

Pol Carrera (Sub-16) va participar

en la prova de 1.500 metres obstacles amb un temps de 5'28.16".

El mateix dissabte, a l'Estadi municipal de Palafrugell, Quim Pellicer va participar en el control de proves combinades Sub-14 assolint una meritòria quarta posició final amb un total de 1.166 punts.

Control de pista a les Basses d'Alpicat

El 29 de maig va tenir lloc un control de pista a l'Estadi Municipal Les Basses de Lleida.

En l'expedició dels Escatxics hi van participar un total de set atletes: Quim Pellicer, Pol i Ona Carrera, Guifré i Isolda Porta, Marina Balagueró i Martina Ibarz. La participació va ser en diferents disciplines esportives, entre les quals es trobaven curses llises en diferents distàncies (60, 80, 600, 1.000 i 3.000 metres), 80 metres tanques, salt de longitud i llançaments de pes i de disc.

Atletes del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt a la Jornada de tecnificació a les pistes de Mollerussa.

Posició	Categoria	Atleta	Marca
60 metres llisos			
3a (Final B)	Femenina	Marina Balagueró	10.0"
4a (Final B)	Femenina	Isolda Porta	10.2"
7a (Final B)	Femenina	Ona Carrera	11.2"
80 metres llisos			
3a	Masculina	Quim Pellicer	11.6"
600 metres llisos			
2a	Femenina	Martina Ibarz	2'05.9"
7a	Femenina	Marina Balagueró	2'14.7"
1.000 metres llisos			
2a	Femenina	Martina Ibarz	3'49.9"
3.000 metres llisos			
-	Masculina	Pol Carrera	SM
80 metres tanques (0,84)			
1a	Masculina	Quim Pellicer	16.2"
Salt longitud			
2a	Masculina	Quim Pellicer	4.18m
4a	Femenina	Isolda Porta	3.30m
5a	Femenina	Marina Balagueró	3.14m
9a	Femenina	Ona Carrera	2.24m

FONT: ESCATXICS

Els atletes veterans del Club que varen participar a la cursa de muntanya: "Passos de gegant".

FONT: ESCATXICS

Roger Súria al Control absolut de l'estadi Joan Serrahima de Barcelona, aconseguint la seva millor marca personal.

Llançament de pes (3kg)			
2a	Masculina	Quim Pellicer	6.76 m
3a	Masculina	Guifré Porta	6.53 m
Llançament de disc (800g)			
4a	Masculina	Guifré Porta	16.70 m

Una excel·lent representació del club, que va anar acompanyada de molt bons resultats en totes i cadascuna de les disciplines.

Arnau Jou al Campionat de Catalunya de Trail Sub18

L'atleta Arnau Jou va participar, el diumenge 30 de maig, al Campionat de Catalunya de Trail que es va celebrar a Moja (Olèrdola).

Jou, que va competir en la categoria masculina Sub18, va aconseguir una 11a posició completant el recorregut trail de 4 km de la prova en 17'55". Un molt bon temps que li va suposar

córrer a un ritme mitjà de 4'28" el quilòmetre, recordem-ho, en un circuit amb desnivell.

Participació de Pol Jou i dels veterans a la cursa de muntanya "Passos de gegant"

L'atleta Pol Jou i els veterans del Club varen participar, també el diumenge 30 de maig, a la cursa de muntanya "Passos de gegant" que es va celebrar a Solsona.

Pol Jou va córrer el "Kilòmetre Vertical" que culminava al Castellvell. El recorregut, tot i el seu nom, era d'1,4 km amb 140 metres de desnivell positiu acumulat. Pol Jou va aconseguir la primera posició amb un temps de 9'01".

Per altra banda, els veterans Jaume Fernández, Jaume Puig i Joan Carrera varen competir en la prova de 10 km, mentre que Elena Gardenyes, Valentí Pérez, David Serra i Albert Martín ho feien en la mitja maratón (23 km).

En la prova dels 10 km calia superar un desnivell positiu acumulat de 346 metres, mentre que en la llarga, de 23 km, el desnivell positiu acumulat era de 1.235 metres.

El sol, la calor i els pocs punts d'actualment on hidratar-se va fer que la prova, especialment la Mitja Marató, fos especialment dura per als atletes. Tot i així, tots ells varen aconseguir ser "finishers".

L'atleta agramuntina Núria Argelich, medalla d'or al Campionat de Catalunya

de Clubs Sub16 a les files del CA Terres de Ponent

L'atleta agramuntina Núria Argelich va participar, el diumenge 23 de maig, al Campionat de Catalunya de Clubs Sub16 que es va celebrar a l'Estadi Moisès Llopart del Prat de Llobregat.

Argelich, membre dels Escatxics d'Agramunt, va competir a les files del Club d'Atletisme Terres de Ponent, i va aconseguir la medalla d'or en la modalitat femenina de 4x100 metres relleus.

La marca del club on participava l'atleta va ser de 52.22", gairebé un segon menys que el segon classificat, el CE Penedès (53.19").

Roger Súria bat el seu millor temps en 3.000 metres obstacles, i se situa 15è del rànquing europeu

Per altra banda, l'atleta dels Escatxics, Roger Súria, també va aconseguir una meritòria fita el dimecres 19 de maig a l'estadi Joan Serrahima de Barcelona. En aquest cas el Roger competia amb la samarreta del Club Atlètic Igualada, en la modalitat masculina de 3.000 metres obstacles.

Súria va aconseguir un segon lloc en el Control absolut, amb un temps de 9'29.42", batent la seva millor marca personal fins al moment, i que actualment el situa 15è del rànquing europeu.

Dos excel·lents resultats per a dos atletes agramuntins que també formen part del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt. ■

FONT: ESCATXICS

Núria Argelich al Campionat de Catalunya de Clubs Sub16 que es va celebrar a l'Estadi Moisès Llopart del Prat de Llobregat.

Forn i pastisseria

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

venda
de tes,
infusions
i tisanes

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

el Porquero

Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt

Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt

Centres de producció i distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de
Ávila (Àvila), Jabugo (Huelva), Careses (Zamora), El Berceal (Toledo).

Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet
de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Ávila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu
els avantatges
de la nostra
targeta client!

Nou govern, nova etapa de mobilitat, gresca, dinamisme i música al carrer

El que els envolta no llueix prou. Hem de posar-hi remei condicionant l'espai de manera que el boca a boca de la gent sigui el reclam per atreure més persones.

Estem contents que finalment a Catalunya tenim un nou govern i un nou President. Això ha estat possible gràcies a l'esforç dels tres partits amb caire independentista. Unes agrupacions amb uns ideals comuns molt clars respecte al futur del país i de la seva gent. De moment sembla que comencen amb empena i els desitgem tota la sort del món prioritant els anhels de la gent i el benestar de la ciutadania. Entendre's no serà fàcil, però per aconseguir grans reptes calen grans dificultats. Endavant i força.

Les altes temperatures d'aquests dies propers al nou solstici que albirem i el descens dels estralls ocasionats pel virus fan preveure que la gent tingui ganes de sortir a les places, carrers i natura. Gaudir de la companyia és propi de la naturalesa humana. Siguem prudents en tot el que fem, el dimoni viral encara el tenim donant tombs. A part caldria respectar el descans nocturn merescut de molta gent que ha de continuar amb les seves responsabilitats durant les hores diürnes. Per passar-ho bé no cal, al nostre entendre, fer una disbauxa sense mesura negant el dret que tenen molts ciutadans al descans. Siguem prudents, respectem els altres. Fem de l'empatia el nostre emblema i de segur que tots hi guanyarem. Respecte a aquest tema ens comenten que costa respectar els espais assignats a les terrasses. Ens pregunten com es controla el descontrol. Com es controla la manca de responsabilitat, en aquests casos. Evidentment el responsable

és l'Ajuntament que dona els permisos i estableix les normes. Malauradament alguns veïns ens comenten que aquest control és suau, elàstic i fins i tot inexistent. Cal posar-se les piles i demanem que, en la mesura del possible, es facin respectar les regles. Sense normes i control la responsabilitat d'alguns és equivalent a zero.

L'arribada del bon temps comporta l'increment de persones de fora vila. Nosaltres podem estar orgullosos del patrimoni que tenim i de ben segur serem capaços de fer gaudir d'una bona estada a aquelles persones que busquen observar les excel·lències del nostre valor cultural. Per això alguns d'aquests valors, com els que es troben al parc del convent, necessiten una millora i un rentat de cara. El que els envolta no llueix prou. Hem de posar-hi remei condicionant l'espai de manera que el boca a boca de la gent sigui el reclam per atreure més persones. Els espais culturals públics han de lluir tant com els privats. Si volem aconseguir que en la nova via verda del riu Sió Agramunt sigui de parada obligatòria, caldrà tenir cura del nostre patrimoni i espais.

Música de gent de casa

Amb les noves temperatures i l'amplada diària de llum natural sembla que també torna la música a les places. Una música de gent de casa, que germina a casa nostra. Estem contents que així sigui. Nosaltres també vam proposar aquesta iniciativa i sembla que amb encert es tirarà endavant. Que la música surti als espais oberts i al ser de casa millorarem l'assistència de públic i el grau d'aprenentatge dels nostres joves. Ara caldrà més que mai moments de dinamització dels pobles del municipi. Busquem solucions, ajudem els pobles petits i evitem que dins d'un temps només hi quedin les quatre parets. Hi ha pobles del nostre entorn territorial amb un gran valor cultural on només hi habiten dues o tres persones. Que això no passi depèn de molts factors i un és no deixar de morir d'avoriment aquells ciutadans que encara configuren el paisatge rural.

Per acabar, gaudiu de la nostra festa i que les flames esborrin els mals records i que la nova alçada us porti molta felicitat. ■

Per a subscripcions i anuncis de la revista, us podeu adreçar a

Vítor M. Cabral
Tel. 672 684 719
secretaria@revistasio.cat

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrns que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

FERRETERIA
MOLINET, S.L.

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
 Fax 973 390 662

Aigua de boca de qualitat

Aquest mes els agramuntins i les agramuntines hem pogut visitar i conèixer de prop les instal·lacions de la nova potabilitzadora d'aigua d'Agramunt. Un gran projecte en el qual han treballat a fons diferents equips de govern per fer-lo realitat. Un dels objectius principals era resoldre els problemes de terbolesa que afectaven la seva qualitat.

Cal recordar que abans de la construcció de la nova potabilitzadora, els pobles del municipi s'abastien de l'aigua del Canal d'Urgell, potabilitzada mitjançant filtres i cloratge revisats i dosificats manualment. Ara, amb la nova instal·lació es potabilitza l'aigua en una sola estació, amb doble sistema de filtres més un tercer de carboni que elimina les partícules que donen gust i olor, a més d'un cloratge automatitzat, de manera que es garanteix un resultat de màxima qualitat.

La rellevància del Canal d'Urgell a l'hora d'entendre tot el que envolta la vida dels pobles que en formen part és indiscutible. Si el canal no s'hagués construït, ara, molts anys després, el nostre entorn seria completament diferent. El canal forma part inseparable de les nostres vides, ja que ha estat una clau en el desenvolupament econòmic i ha contribuït a crear i potenciar la riquesa de les comarques que rega. Un valor incalculable, del qual ens n'hem retroalimentat i del qual n'hem extret el màxim rendiment i profit agafant l'aigua del canal per convertir-la amb aigua de boca. Una aigua de boca que actualment ha aconseguit una gran qualitat gràcies a un projecte plantejat en tres fases.

Concretament, a la primera fase es va construir la nova potabilitzadora amb un sistema de tractament i filtratge d'alta qualitat des de la qual se subministra l'aigua a Agramunt i a les

Puelles. La segona fase, va permetre fer arribar l'aigua tractada als pobles del municipi com Mafet i la Donzell a través de dipòsits soterrats evitant així la presència de matèria orgànica que es produïa als dipòsits oberts existents. Finalment, la tercera fase, prevista per als pròxims dos anys, preveu substituir la canonada des de Mafet fins a la Donzell i construir-ne una de nova des de la Donzell fins a Montclar. Cal tenir en compte que en aquests moments Montclar se subministra des d'una captació al terme de Foradada a través d'una conducció l'estat de la qual requereix certa inversió. Amb el canvi previst, se centralitzarà tot el subministrament des d'Agramunt.

Amb aquesta obra, tan important com necessària, ja que és un servei bàsic per a la ciutadania, i tan costosa com poc visible, es garantirà la qualitat de l'aigua de boca i el subministrament a tot el terme i es compliran els objectius fixats per l'equip de govern de l'Ajuntament d'Agramunt: Donar solució per fi als problemes de terbolesa de l'aigua dels pobles del municipi, garantir una aigua de qualitat i aconseguir tenir una única xarxa de distribució. Unes accions els efectes positius dels quals no acaben aquí, ja que des del punt de vista mediambiental es genera una acció molt positiva, la reducció de l'ús d'envasos de plàstic fent possible beure l'aigua directament de l'aixeta.

Represa activitats

Sembla que a poc a poc la pandèmia està controlada, pel que fa a Catalunya i també al nostre municipi. Els casos positius per Covid-19 han disminuït gradualment i en l'actualitat hi ha molt pocs casos registrats. A més, cada dia són més els agramuntins i agramuntines que ja s'han pogut

vacunar. I en aquest sentit, cal felicitar el treball que ha fet el CAP d'Agramunt per aconseguir que Agramunt també sigui un punt de vacunació evitant així el desplaçament dels agramuntins a altres localitats. En aquests moments, som una de les àrees de salut amb el percentatge de vacunats més elevat.

La suma d'aquests factors ha permès relaxar cada vegada més les restriccions i per això des de l'equip de govern s'ha decidit reprendre les activitats. Entre aquestes s'ha apostat per una programació cultural atractiva i per a tots els públics, amb el cicle (Inter)Brots que ha permès agafar una mica d'aire després de mesos difícils. També està previst tornar a celebrar festivitats com la festa de Sant Joan, les activitats esportives dirigides a les piscines municipals i ja s'està pensant com es podrà fer la Festa Major de setembre o la Fira del Torró a l'octubre, sempre tenint present la màxima precaució i analitzant la situació que hi hagi en el moment de dur-les a terme.

Èxit d'implementació del porta a porta

Aquest mes de juny s'ha donat a conèixer els resultats del primer trimestre del sistema de recollida de dues fraccions Porta a Porta. Després de tres mesos de funcionament del nou sistema, les dades són molt bones, ja que s'ha passat del 34% al 91% de reciclatge, xifres que demostren que el sistema porta a porta és una eina eficaç per aconseguir un bon reciclatge de residus. Amb tot, però, aquest èxit és gràcies a la implicació i a la ràpida adaptació dels agramuntins i agramuntines al nou sistema. Cal felicitar-nos-en tots, ja que un cop més s'ha demostrat que com a poble sabem fer les coses bé. ■

OBRES A L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

Finalitzades les obres a l'Escola Municipal de Música que han millorat l'aïllament tèrmic de l'edifici, la façana i els tancaments exteriors. Concretament, s'han dut a terme treballs a la coberta que han permès resoldre el problema de goteres que tenia la teulada, i s'han substituït les teules que es trobaven en mal estat de conservació. A més, s'ha col·locat una làmina impermeable i transpirable i un aïllament de fibra de fusta, que permetrà aïllar tèrmicament i impermeabilitzar la coberta.

D'altra banda, també s'ha fet un arranament a la façana que s'ha repicat en els punts on hi havia desprendiments d'ar-

FONT: AJUNTAMENT

rebossat i s'ha tornat a cobrir. Finalment s'ha pintat amb una nova capa de pintura. Per finalitzar les obres, també s'han canviat tots els tancaments exteriors. Per això s'han substituït totes les finestres actuals de vidre simple i metàl·liques per unes de fusteria de PVC amb persianes d'alumini. Les obres s'han finançat amb un ajut de l'IDAE de 92.376,39 €, una ajuda de la Diputació Lleida de 46.188,19 € i la resta ho ha pagat l'Ajuntament d'Agramunt.

PLANTADA D'ARBRES

El dimarts 1 de juny, els nens i nenes de la Llar d'Infants Municipal l'Era van plantar diferents plantes a les jardineres ubicades a la carretera de Cervera amb l'ajuda dels jardiniers dels serveis municipals.

Aquesta acció se suma a la plantada d'arbres que els alumnes de tercer de primària de l'Escola Macià-Companys i del Col·legi Mare de Déu del Socors van fer el dimecres 19 de maig al carrer Ronda Molinal.

VOLS FORMAR PART DE LA COMISSIÓ DE FESTES?

La regidoria de Festes de l'Ajuntament d'Agramunt fa una crida a persones joves que es vulguin comprometre i vulguin formar part de la comissió de Festes. La comissió és un òrgan que depèn de la regidoria de festes de l'Ajuntament que està format per persones voluntàries que volen participar activament en la gestió, planificació i organització de les principals festes d'Agramunt.

Totes les persones interessades, poden enviar un correu electrònic a cfestes@agramunt.cat o trucar a les oficines de l'Ajuntament al 973 390 057 i deixar les seves dades. També es poden posar en contacte amb l'Espai Joves Agramunt través del telèfon 666 363 542 o al correu joventut@agramunt.cat.

NOU HORARI DEIXALLERIA MUNICIPAL

Des del dimecres 3 de juny s'ha ampliat l'horari de la deixalleria municipal obrint dues tardes. Concretament, les tardes del dimecres i del divendres de les 15.30h a les 17.30h.

Aquesta ampliació d'horari s'ha dut a terme per la petició que han fet usuaris i empreses que servirà per facilitar i millorar el servei. A més, s'espera reduir el volum de deixalles que encara es deixen a la porta fora d'horari.

CAMPANYA PER PROMOURE EL RECICLATGE D'ENVASOS DE VIDRE

Agramunt forma part de la campanya informativa que ha engegat el Consell Comarcal de l'Urgell i Ecovidrio adreçada a establiments d'hostaleria i restauració. Conjuntament amb altres establiments de Bellpuig i Tàrraga, els locals agramuntins rebran un equip d'informadors ambientals que els informaran sobre la correcta separació dels residus d'envasos de vidre i els recordaran les obligacions que tenen els establiments comercials en matèria de gestió de residus.

L'objectiu de la iniciativa és millorar el reciclatge del vidre d'aquest sector a la comarca ja que és un dels que genera més volum d'envasos de vidre d'un sol ús.

FONT: AJUNTAMENT

INFORME DE LA RECOLLIDA DE RESIDUS - MAIG 2021

Aquest és el tercer mes que s'aplica el nou sistema a Agramunt, i el primer que s'aplica a tot el municipi, amb l'excepció d'Almenara on, de moment, es treballa amb el sistema anterior.

DADES RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES I TRIATGE 2021 EXPRESSADES EN QUILOS							
SISTEMA	ILLES	ILLES	75% MIXT	75% MIXT			
AGRAMUNT	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Acumulat any	%
Paper	16.010	15.038	23.571	20.865	18.259	93.743	13%
Envasos	9.700	10.908	23.666	24.708	26.661	95.643	13%
Vidre	15.201	5.697	11.839	13.864	14.266	60.867	8%
Rebuig	111.353	104.652	32.350	15.540	10.900	274.795	38%
Matèria orgànica	20.560	22.432	53.830	49.640	52.500	198.962	27%
TOTAL	172.824	158.727	145.256	124.617	122.586	724.010	100%
% Recollida Selectiva	35,57%	34,07%	77,73%	87,53%	91,11%	62,05%	

El canvi de sistema a la resta de pobles del municipi ha impulsat encara més la millora dels resultats, ja que les dades confirmen l'estabilització de les xifres lleugerament per damunt de les anteriors en orgànica i especialment en resta, on la reducció encara ha estat més important.

Essent el tercer mes d'implantació, s'ha fet un balanç de la participació de la població durant el mes de maig: els resultats assenyalen la participació del 75,49% dels cubells, cosa que és prou significativa.

El percentatge de participació és amb tota seguretat més alt, ja que no s'han retirat els pisos i cases buits amb cubell

disponible, pisos que poden participar en el sistema, però que no tenen cubell per altres raons; habitatges de cap de setmana que encara no tenen cubell; empreses que treballen directament amb la deixalleria, i casos aïllats de comerços que gestionen el residu via domicili de residència i/o a l'inrevés. I per acabar, famílies que disposant d'hort o corral, o que ja han manifestat que la seva participació en el sistema seria poc visible.

MUNICIPI	ACTIU	INACTIU	TOTAL CUBELL	PERCENTATGE
AGRAMUNT	1.817	554	2.371	76,63%
LA DONZELL	0	14	21	39,13%
PUJELLES	5	6	11	45,45%
MAFET	29	7	36	80,55%
MONTCALAR	19	29	48	39,58%
TOTAL	1879	610	2489	75,49%

Així doncs, cal que ens felicitem tots, ja que estem arribant a les posicions dels municipis que millor reciclen del nostre país, i probablement som els que ho hem fet amb menys inversió i recursos, però està clar que ho estem fent amb la millor i més implicada ciutadania.

Ortopèdia Esteve

nova adreça: Carrer de Sant Pere Claver, 1 973.312.171 - TÀRREGA.

complements de bany

llits i grues

pròtesis mamàries

mobilitat

AJUDEM A MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA Sent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

NETEGES
ECONET
510

María Alguadé Castro
Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
Ctra. Torregal, 39 - 25310 AGRAMUNT
neteges@econet510.com
www.econet510.com

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 | 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondadora n.2 | 973 39 27 28 Agramunt

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

CTRA. CERVERA, SN.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

SEAT
SERVEI OFICIAL

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

JULIOL 2021

Mes de 31 dies, setè del nostre calendari (Calendari Gregorià). Era el cinquè mes de l'antic calendari romà i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor a Juli Cèsar que havia promogut una gran reforma del calendari, deixant-lo en el format actual.

El **dia 1** el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 21h 29m. El **dia 31** el sol surt a les 6h 43m, i es pon a les 21h 12m.

El dia 22 el sol entra a la constel·lació del LLEÓ.

DATES ASSENYALADES

El juliol és un mes no gaire ric en costums i tradicions festives ja que era l'època del batre i arplegar la collita dels cereals i aquesta era la principal ocupació de tothom.

Dia 2: Sant Procés, màrtir. Segons explica el santoral, Sant Procés va viure durant el segle I i va ser un escarceller encarregat de custodiar la presó Mamertina de Roma en temps de Neró, durant l'empresonament dels apòstols Pere i Pau. Segons aquests dos sants, l'escarceller s'hauria convertit al cristianisme veient els miracles que feien els sants i hauria estat batejat a la mateixa presó. Un 2 de juliol, precisament dia consagrat a Sant Procés, al sant i màrtir se li va tallar el cap a la Via Aurèlia i van deixar el seu cos als gossos, tot i que explica la llegenda que una matrona romana va rescatar el cadàver i li va donar sepultura. Posteriorment les seves restes van ser traslladades a la Basílica de Sant Pere.

Les fases de la lluna:

- Quart minvant ☾ el dia 1, a les 23:10 h
- Lluna nova ☽ el dia 10, a les 3:16 h
- Quart creixent ☽ el dia 17, a les 12:11 h
- Lluna plena ○ el dia 24, a les 4:37 h
- Quart minvant ☾ el dia 31, a les 15:10 h

25 de juliol de 1936: apareix el primer número de la revista JULIOL. Fou un setmanari publicat a Agramunt durant la segona meitat de l'any 1936 i els primers mesos de 1937. Sortia cada dissabte i constava de quatre fulls: els dos de fora, dedicats a anuncis locals; els dos de dins, amb notícies de la vila i articles d'opinió. Costava 15 cèntims. De via tenir força difusió, ja que hi escrivien els més destacats líders locals d'ERC, CNT-FAI i POUM. Publicava també notícies del comitè, de l'ajuntament i els principals partits i sindicats de la vila. La revista arribava fins i tot als agramuntins que lluitaven al front. El primer número que sembla que va aparèixer tal dia com avui, era la publicació oficial del Comitè del Front Popular d'Agramunt i la seva redacció i administració es trobava a la Caserna de les Milícies Antifeixistes (Col·legi de les Monges). Tenia un tiratge de 600 exemplars i es parlava d'un gran èxit de venda.

- Dia 25: Sant Jaume, apòstol.**
- Dia 31: Sant Ignasi de Loiola, fundador dels jesuïtes.**

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de maig de 2021)

NAIXEMENTS

Maria Porta Balasch	dia 4
Aren Sera Cots	dia 10
Aurèlia Castells Solé	dia 13
Mohammed Dahou	dia 15
David Gallardo Batalla	dia 16
Adrià Bernaus Clavera	dia 19
Noa Martín Gili	dia 19
Mohamed-Jibril Hriz	dia 29

DEFUNCIONS

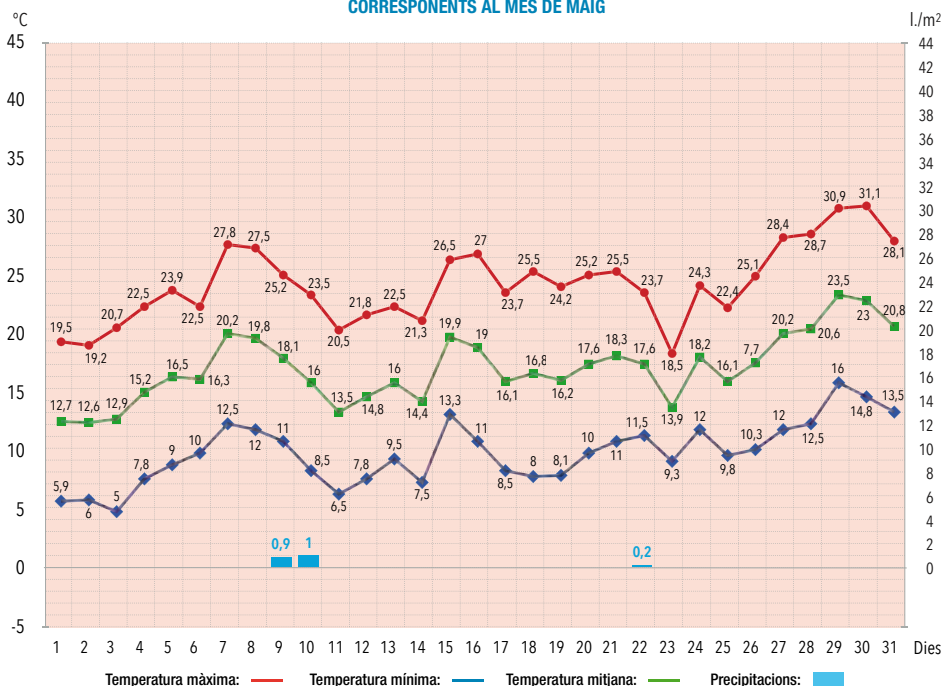
Antònia Galceran Cahelles	94 anys, dia 9
Glòria Pujol Serra	85 anys, dia 14
Feliciano Esteban Rodríguez	94 anys, dia 18
Mateu Escolà Pascual	76 anys, dia 19
Teresa Balagueró Bernaus	78 anys, dia 22
Miquel Torra Huguet	93 anys, dia 22
Miquel Oriola Montada	94 anys, dia 27
Eusebi Sala Pla	91 anys, dia 29
Emilio Hernández Gómez	81 anys, dia 30

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenimentment autoritzades.

JOSEP ROVIRA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MAIG

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MAIG

Dia 9.....	0,9 l./m²
Dia 10.....	1,0 l./m²
Dia 22.....	0,2 l./m²
TOTAL.....	2,1 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE MAIG

Màxima del mes.....	31,1°, dia 30
Mínima del mes.....	5°, dia 3
Oscil·lació extrema mensual.....	26,1°
Mitjana de les màximes.....	24,4°
Mitjana de les mínimes.....	10°
Mitjana de les mitjanes.....	17,2°

L'observador: Ramon Coll (Des de cal Tallador)

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN **MAN**

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Una imatge d'un camp d'ordi en plena recol·lecció del cereal a prop de la nostra vila. Contrasta en gran manera l'aigua del Canal d'Urgell a tocar mateix dels camps de secà. I és que, com ja sabem, d'aquest canal només es rega la banda dreta donat que es fa per decantació.

La imatge superior és l'original, mentre que a la de sota s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

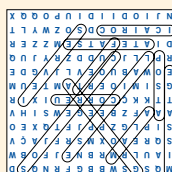
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

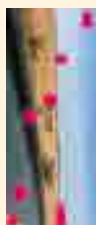
Busqueu les següents onze paraules: CORIACI, CORRETJOS, CORREU, ESPECIAL, ESTAFETA, FUET, GROPERA, MALA, MISSATGER, POSTA, SERVEI

M	Q	S	G	S	W	B	B	G	F	R	N	Q	S	D
I	A	U	L	R	M	R	B	N	E	J	F	O	B	W
S	Q	R	E	A	O	X	M	S	R	F	J	A	Ç	V
S	I	P	L	G	Z	P	P	J	F	T	Q	X	E	O
A	A	A	F	Z	B	E	E	G	E	W	S	I	H	V
T	T	K	K	Ç	C	O	R	R	E	U	I	X	I	R
G	S	I	M	I	O	E	R	T	A	M	T	E	U	M
E	O	W	A	B	U	O	E	V	L	J	V	G	D	E
R	P	L	L	J	C	U	D	D	Z	R	Y	J	U	Q
D	I	A	T	E	F	A	T	S	E	M	Z	Z	E	R
I	C	A	I	R	O	C	D	S	O	Z	W	Y	L	T
N	J	I	O	D	I	I	D	I	U	P	O	Q	Q	X

Solució a la Sopa de Lletres:

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

9	8	7	6	1	4	3	2	5
2	1	5	9	8	3	6	7	4
4	6	3	5	2	7	1	9	8
6	9	4	8	3	5	2	1	7
7	5	8	2	9	1	4	3	6
3	2	1	7	4	6	8	5	9
8	7	2	3	6	9	5	4	1
1	3	9	4	5	8	7	6	2
5	4	6	1	7	2	9	8	3

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

5	4		1	7		9		
1	3		4	5				
		2						
		1		4				
7	5						3	6
				3		2		
						1		
				8	3		7	4
		7		1	4		2	5

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alpe
Pintors

NeroGiardini

TOMMY HILFIGER

i moltes més

El Àngel Quimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
CLINICA
PODOLOGICA

TERE TORNÉ
PODOLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Agusti Ross, 52 - B
25310 Agramunt - Tel. i Mòb. 673 886 186 -
E-mail: www.darquitectura.com www.darquitectura.com

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics
AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Nebert núm. 1196
Elma Mestres Solé núm. 6294

HORES CONVINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolanch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental
Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Llangardaix ocel-lat (*Lacerta lepida*)

Imatge d'un llangardaix ocel-lat amb la cua en procés de regeneració. Quan se senten en perill per la presència d'un depredador, poden deixar anar la cua (autotomitzar) que queda en moviment per distreure aquest depredador mentre el llangardaix fuig. La cua pot créixer entre 2 i 5 mm diaris, però serà més curta que la de naixement.

Serra d'Almenara,
juny 2021

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

Sisè aniversari

Josep Bertran Puigpinós

La terra que crema,
la terra que brolla,
la terra coberta
de blats i conreus,

la terra que aguanta
el pes dels teus peus,
no és pas del diable,
ni és terra de Déu.

La terra que canta,
la terra calenta,
la terra regada,
la terra trencada,

la terra que s'obre
i aguanta les boires
i serva florides...,
és terra de l'home.

Guillem Viladot
Cançó de la terra (Cançons de l'era)
1960

Agramunt, juny de 2021

Entre els anys 1956 i 1959 el mestre de les Escoles Nacionals, Emili Curià Cortés, organitzà amb els seus alumnes una tuna que actuava habitualment per Sant Tomàs d'Aquino, patró dels estudiants. Sovint els acompanyaven alguns components de l'Orquestra Agramuntina que hi posaven la part musical. La foto que publiquem, feta l'any 1958, correspon a alguns dels participants a aquesta tuna.

D'esquerra a dreta:

- 1) Ignasi Gros Arisa
- 2) Jaume Bonet Guàrdia
- 3) Sebastià Vilalta Bertran
- 4) Joan Ribes Freixes
- 5) Ramon Amigó Reus
- 6) Josep M. Gené Roset
- 7) Ricard Puig Figuera
- 8) Mateu Escolà Pascual

FOTO: JOSEP ROVIRA

Segons una postal dels anys 1930, Correus havia estat situat a l'edifici de cal Galceran al carrer Estudis Nous. Més endavant, i fins la Guerra Civil, va ser als baixos de cal Falser al Mercadal. En aquell temps l'estafeta estava regentada per José San Agustín, pare de l'Angelina comadrone. Després sembla ser que va passar a cal Pansa, lloc on més endavant i durant molts anys hi hagué la barberia Jubete. D'aquí va passar a cal Bonet al carrer Sabateria de Dalt administrada per Remigio Barrera. I d'allí, a finals dels anys 1950 o primers de 1960, ja va passar a l'avinguda Àngel Guimerà, lloc on mostra la imatge d'ahir feta l'any 1994. Al Remigio el va substituir el seu fill Jaume, amb qui es va fer el trasllat a l'actual ubicació de Jaume Mestres. A la imatge d'ahir hi podem veure la Vespa de color groc amb què sovint es desplaçaven els carters de l'època. A la d'avui hi apreciem que tots els edificis han estat arregjats i sobta encara veure-hi la cabina de telèfons en un temps en què tothom porta el mòbil a mà.

FOTO: JOSEP ROVIRA